

Gmina Starogard Gdański

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
DLA WSI ROKOCIN
W GMINIE STAROGARD GDAŃSKI**

Opracowanie:

mgr Gabriela Fiutowska

Gdynia, wrzesień 2021 r.

Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Poniższa prognoza została sporządzona na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rokocin w gminie Starogard Gdański sporządzonego w 2021 r. przez Pracownię STRUKTURA Planowanie Przestrzenne na zlecenie Urzędu Gminy Starogard Gdański.

Przedmiotem opracowania jest obręb wiejski Rokocin, położony w południowo-zachodniej części zlokalizowany w Gminie Starogard Gdański o powierzchni ok. 779,18 ha.

W obrębie nowych, planowanych funkcji przewiduje się odpowiednio następujące skutki realizacji zapisów omawianego planu:

- Na terenach o przewadze nowej zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz nowej zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów i funkcji mieszkaniowej, przewiduje się częściową i znaczną utratę potencjału biotycznego nie powodującą degradacji środowiska.
- Na terenach z przewagą nowej zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej oraz usług, gdzie przewiduje się zmianę dotychczasowego przeznaczenia, prognozuje się częściową utratę potencjału biotycznego z zachowaniem odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnej, nie powodującą degradacji środowiska.
- Na terenach zieleni ogrodowej, zieleni urządzonej oraz zieleni izolacyjnej, przewiduje kontynuację zachowania wysokiego potencjału biotycznego.
- Na terenach zabudowy usługowej i zieleni urządzonej, nowe tereny usług sportu i rekreacji oraz tereny zabudowy usługowej oraz sportu i rekreacji (tereny o nr: 166 US, 160 U,ZP; 229 i 230 U, ZP) gdzie prognozuje się częściową utratę potencjału biotycznego z zachowaniem wysokiego udziału powierzchni biologicznie czynnej, nie powodującą degradacji środowiska.
- Terenami, gdzie przewiduje się utratę potencjału biotycznego są tereny dróg i komunikacji oraz infrastruktury technicznej, w tym tereny dróg dojazdowych, lokalnych i wewnętrznych, ciągów pieszo-jezdnych.
- Teren drogi publicznej klasy głównej przyspieszonej (drogi krajowej nr 22), jest terenem gdzie przewiduje się kontynuację dotychczasowego wysokiego oddziaływania na środowisko.

Nie przewiduje się wpływu na tereny objęte formami ochrony przyrody, w tym na obszar Natura 2000 oraz nie przewiduje się działań kompensacyjnych.

Ustalenia planu biorą pod uwagę zalecenia określone w opracowaniu ekofizjograficznym oraz są zgodne z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania ustaleń przedmiotowego planu oraz nie przewiduje się rozwiązań alternatywnych względem ustaleń planu.

1. WPROWADZENIE

1.1. Wstęp.

Przedmiotem poniższej prognozy oddziaływania na środowisko jest **projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rokocin** w gminie Starogard Gdański.

Prognozę oddziaływania na środowisko dotyczącą miejscowego planu zagospodarowania sporządzono na podstawie art. 51 ust. 1 oraz art. 46 punkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 46 ust. 1 Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają projekty (...) miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 powyższej ustawy prognoza oddziaływania na środowisko:

1) zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;

2) określa, analizuje i ocenia:

- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnio-terminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:
 - różnorodność biologiczną,
 - ludzi,
 - zwierzęta,
 - rośliny,
 - wodę,

- powietrze,
- powierzchnię ziemi,
- krajobraz,
- klimat,
- zasoby naturalne,
- zabytki,
- dobra materialne
- z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

3) przedstawia:

- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zakres prognozy został pozytywnie uzgodniony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku pismem lit. RDOŚ-Gd-WZP.411.17.1.2021.PK z dnia 05.02. 2021 r. oraz przez Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Starogardzie Gdańskim pismem lit. ZNS.9022.2.2021.EB.1 z dnia 09.02.2021 r.

W ocenie oddziaływania projektu planu na środowisko uwzględniono:

- wpływ zapisów dokumentu na poszczególne elementy środowiska,
- wpływ zapisów projektu planu na obszar opracowania i tereny sąsiednie,
- oddziaływanie zapisów planu na standardy jakości środowiska i warunki życia mieszkańców.

Część graficzna prognozy zawiera załącznik:

„Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rokocin”

Przy sporządzaniu poniższej prognozy zastosowano następujące metody: opisową, diagnostyczną, porównawczą.

Opracowanie składa się z:

- a) części opisowej,
- b) części graficznej.

Część opisowa prognozy zawiera charakterystykę struktury i stanu środowiska przyrodniczego, przedstawienie istotnych z punktu widzenia środowiska ustaleń planu oraz ocenę oddziaływania projektu planu na środowisko. Praca zakończona jest syntezą, uwzględniającą wnioski dotyczące realizacji planu.

Głównymi materiałami wyjściowymi dla powstania poniższej prognozy oddziaływania na środowisko były:

- Opracowanie ekofizjograficzne dla potrzeb zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Starogard Gdański, 2019, Consulting & Solutions, opracowanie: Staszek. W., Szczypińska - Woźniak A., Gdynia
- Gminna Ewidencja Zabytków gminy Starogard Gdański, Załącznik do Uchwały Nr XXIII/216/2016 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 18 lipca 2016 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki na zabytkami dla Gminy Starogard Gdański na lata 2016 – 2019 Program opieki nad zabytkami dla Gminy Starogard Gdański na lata 2016-2019
- Program Ochrony Środowiska dla Gminy Starogard Gdański na lata 2014-2017 z perspektywą na lata 2018- 2021, Starogard Gdański, Styczeń 2014
- Uchwała Nr XII/110/2015 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 16 listopada 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Starogard Gdański
- Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Starogard Gdański
- Uchwała Nr XXV/264/2020 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 24 września 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rokocin.

strony internetowe:

- <http://starogardgdanski.e-mapa.net/>
- <http://www.ochronazabytkow.gda.pl/>
- <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>
- https://wody.isok.gov.pl/imap_kzgw/?gpmmap=gpMZP

akty prawne wymienione w treści opracowania.

Obszar będący przedmiotem opracowania prognozy oddziaływania na środowisko stanowi fragment wsi Rokocin w gminie Starogard Gdański i stanowi też zmianę licznych obowiązujących miejscowych planów, wymienionych poniżej.

- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla strefy ochrony pośredniej ujęć wody „Południe” na terenie gminy wiejskiej Starogard Gdański (fragment wsi Koteże oraz wsi Rokocin). Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 57 z 2008-06-23, poz. 1631 uchwalonego Uchwałą Nr XVIII/183/2008 z dnia 2008-04-27.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren powstały w wyniku podziału działki nr 167, to jest działki: 167/8,167/9, 167/11 oraz od nr 167/32 do 167/62 we wsi Rokocin w

gminie Starogard Gdański. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 29 z 2001-03-30, poz. 301.

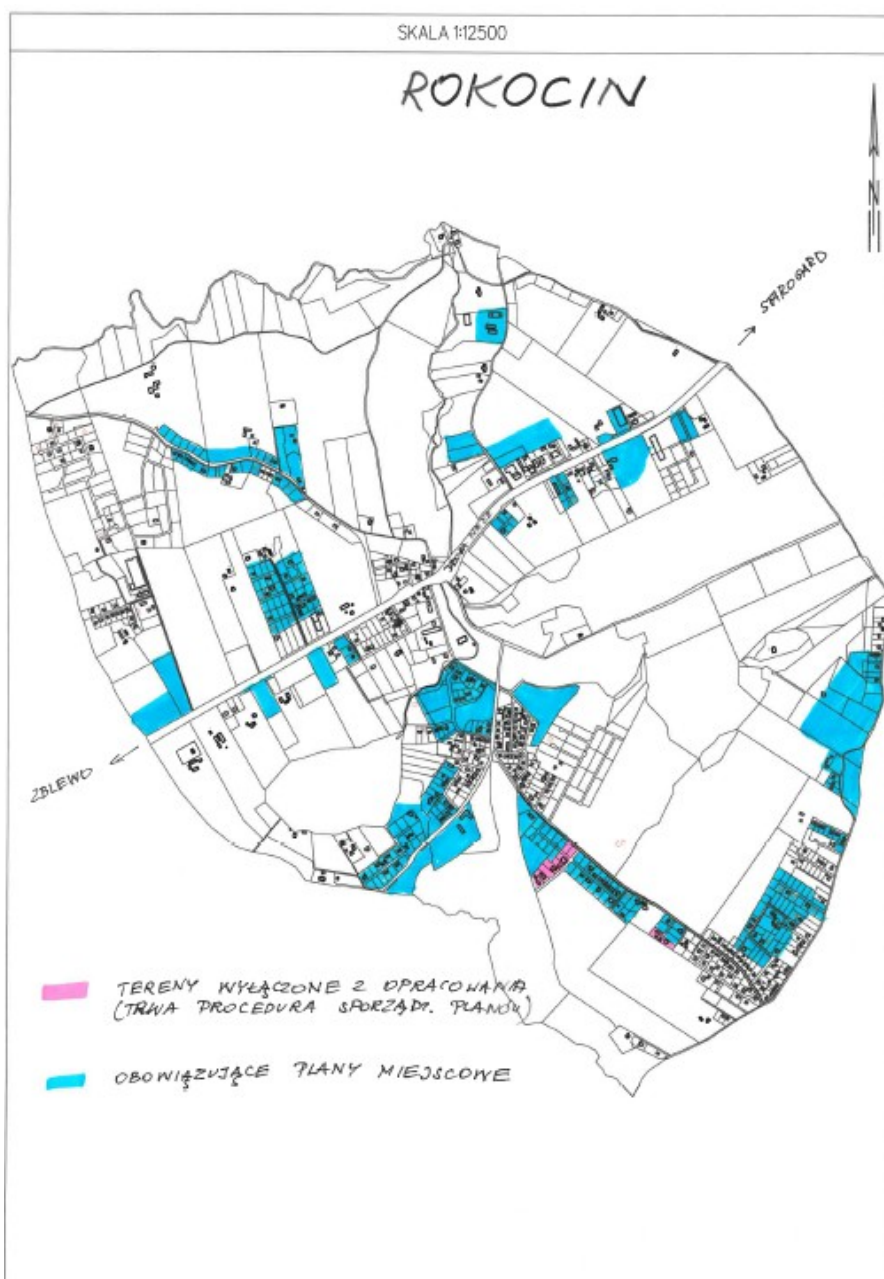
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin, obejmującego obszar działek o numerach geodezyjnych 118/4, 118/6 i cz. dz. 118/7 na terenie gminy Starogard Gd. Uchwała Nr III/34/2006 z dnia 2006-12-18; Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 95 z 2007-05-16, poz. 1485
- Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin obejmującego działkę geodezyjną o numerze 117/7 w obrębie Rokocin, gm. Starogard Gdański. Uchwała Nr LI/482/2010 z dnia 2010-09-30. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 151 z 2010-12-06, poz. 2962.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin, obejmującego obszar działek o numerach geodezyjnych 50/12 i 50/13 na terenie gminy Starogard Gdański. Uchwała Nr III/37/2006 z dnia 2006-12-18 Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 95 z 2007-05-16, poz. 1488.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru działki geodezyjnej 109/3 i części działki 109/4 w Rokocinie - gmina Starogard Gdański; Uchwała Nr V/23/98 z dnia 1998-12-17. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 17 z 1999-03-19, poz. 54.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Rokocin w gminie Starogard Gdański. Uchwała Nr II/10/2002 z dnia 2002-11-28. Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 13 z 2001-01-27, poz. 130.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin – dz. 117/1. Uchwała Nr XIX/196/2008 z dnia 2008-04-24. Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 75 z 2008-07-18, poz. 1986.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin- działki geodezyjne od nr 107/1 do 107/17. Uchwała Nr XLII/392/2006 z dnia 2006-06-01. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 115 z 2006-11-16, poz. 2440.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin – działki nr 59/4 i 59/5. Uchwała Nr XLIII/399/2006 z dnia 2006-07-21. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 15 z 2007-01-24, poz. 414.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin w gminie Starogard Gd. – część działek nr 25, 26, 45, 46/3, 46/5 i 36; Uchwała Nr XLII/380/2006 z dnia 2006-06-01. Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 115 z 2006-11-16, poz. 2438
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin nr 29/1, Uchwała Nr XXII/241/2008 z dnia 2008-08-25. Dz. Urz. Woj. Pomorskiego 2009-02-03 nr 16 poz. 361
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin - działka nr 93/3; Uchwała Nr XXXVI/376/2009 z dnia 2009-10-29. Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 2 z 2010-01-05, poz. 41.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin – działka nr 94/8 i część 56, Uchwała Nr XLIII/398/2006 z dnia 2006-07-21. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 15 z 2007-01-24, poz. 414.
- Zmiana miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Starogard Gdański dotyczących fragmentów wsi: Jabłowo, Janowo, Koteże, Nowa Wieś, Okole, Rokocin, Rywałd, Siwiółka, Szpławowsk; Uchwała Nr VI/31/99 z dnia 1999-01-22. Publikacja: Dz. Urz. Woj.

Pomorskiego nr 15 z 1999-03-15, poz. 52.

- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Rokocin w gminie Starogard Gdański. Uchwała Nr XLI/353/2002 z dnia 2002-03-28. Dz. Urz. woj. pomorskiego nr 61 z 2002-09-17, poz. 1402.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin – działka nr 170/29. Uchwała Nr III/17/2006 z dnia 2006-12-18 Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 95 z 2007-05-16, poz. 1483.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin, obejmującego działki nr 165/1 ÷ 165/10 w obrębie Rokocin, gmina Starogard Gdański Uchwała Nr XLVIII/546/2014 z dnia 2014-10-30. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2014-12-10, poz. 4391.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Starogard Gdański dotyczący obszarów: wieś Krąg — część działki nr 100 i 101/1, wieś Krąg — część działki nr 101/1, wieś Rokocin — część działki nr 64, wieś Szpęgawsk — działka nr 331/6, wieś Zduny — działka nr 163/8. Uchwała Nr XXXI/187/97 z dnia 1997-05-23 Publikacja: Dz. Urz. Woj. Gdańskiego nr 16 z 1998-04-15, poz. 54
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmującego działkę nr 74/5 wraz z terenem obsługi komunikacyjnej w miejscowości Rokocin Uchwała Nr XII/95/2003 z dnia 2003-09-11 Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 152 z 2003-12-01, poz. 2690.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin - dz. 80/2 – 80/6, 80/9, 80/10 i 307/1. Uchwała Nr XIX/195/2008 z dnia 2008-04-24. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 75 z 2008-07-18, poz. 1985.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu wsi Rokocin dz. geod. nr 295/1 – 295/7 i 79/1 w gminie Starogard Gdański. Uchwała Nr XXXVIII/352/2006 z dnia 2006-02-02. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 80 z 2006-08-01, poz. 1650.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin – działki nr 83/1, 84/1, 304/3, 309/1, 309/2, cz. 309/5 i cz. 56. Uchwała Nr IV/45/2007 z dnia 2007-01-18. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 95 z 2007-05-16, poz. 1489.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin – część działki nr 162. Uchwała Nr III/16/2006 z dnia 2006-12-18. Publikacja: Dz. Urz. Dz. U. Woj. Pomorskiego nr 95 z 2007-05-16, poz. 1482.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmujący działki nr 158/17 i 158/18 w Rokocinie. Uchwała Nr VII/51/2003 z dnia 2003-03-20. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 82 z 2003-06-23, poz. 1332.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu działek nr 108/22 i 108/24 we wsi Rokocin w gminie Starogard Gdański. Uchwała Nr XXVI/203/2000 z dnia 2000-10-24. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 27 z 2001-03-26, poz. 272.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin – działki nr 58/4, 75/20, 75/21, 75/26, 75/27, 75/29 oraz część działek nr 75/28 i 67 w obrębie Rokocin. Uchwała Nr XXIII/272/2012 z dnia 2012-10-26. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 2012-2-21, poz. 4505
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmującego teren działek nr 51/8, 51/9 i części terenu działek nr 49, 50/7, 50/6, 51/3, 51/7 we wsi Rokocin w gminie Starogard Gdański. Uchwała

Nr XXVII/204/2000 z dnia 2000-10-24. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 27 z 2001-03-26, poz. 273.

- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Rokocin – działka geodezyjna nr 166/4. Uchwała Nr XLII/391/2006 z dnia 2006-06-01. Publikacja: Dz. Urz. Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 115 z 2006-11-16, poz. 2441.
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla obszaru działek geodezyjnych o numerze 198/3 i części o numerach 198/5 i 197/3 we wsi Sucumin w gminie Starogard Gdański. Uchwała Nr VIII/95/2007 z dnia 2007-06-28. Publikacja: Dz. Urz. Woj. Pomorskiego nr 136 z 2007-09-12, poz. 2483.

Ryc. 1. Lokalizacje obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (niebieskie) na tle mapy ewidencyjnej (Źródło : Dane z Urząd Gminy Starogard Gdański).

2. Charakterystyka i analiza istniejącego stanu oraz funkcjonowania środowiska przyrodniczego terenu objętego planem zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rokocin w gminie Starogard Gdański.

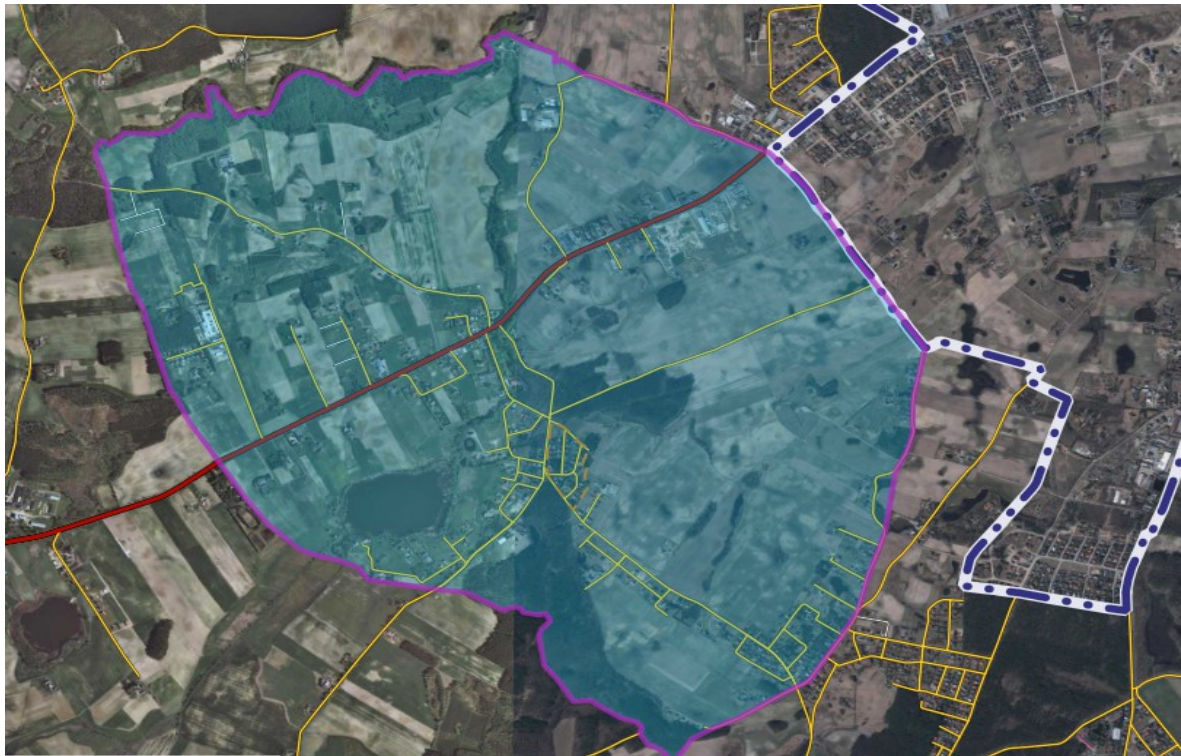
Wieś Rokocin położona jest w południowej części gminy Starogard Gdański. Od północy teren opracowania sąsiaduje z Nową Wieś Rzeczną i Starym Lasem, od północnego-wschodu z miastem Starogard Gdański, od wschodu z obrębem wsi Koteże, a od południowego - zachodu z terenami wsi Sucumin, od pod południa ze wsią Sumin.

Zgodnie z regionalizacją fizycznogeograficzną obszar opracowania położony jest w obrębie mezoregionu Pobrzeża Kaszubskiego mezoregionie: Pojezierze Starogardzkie (314.52).

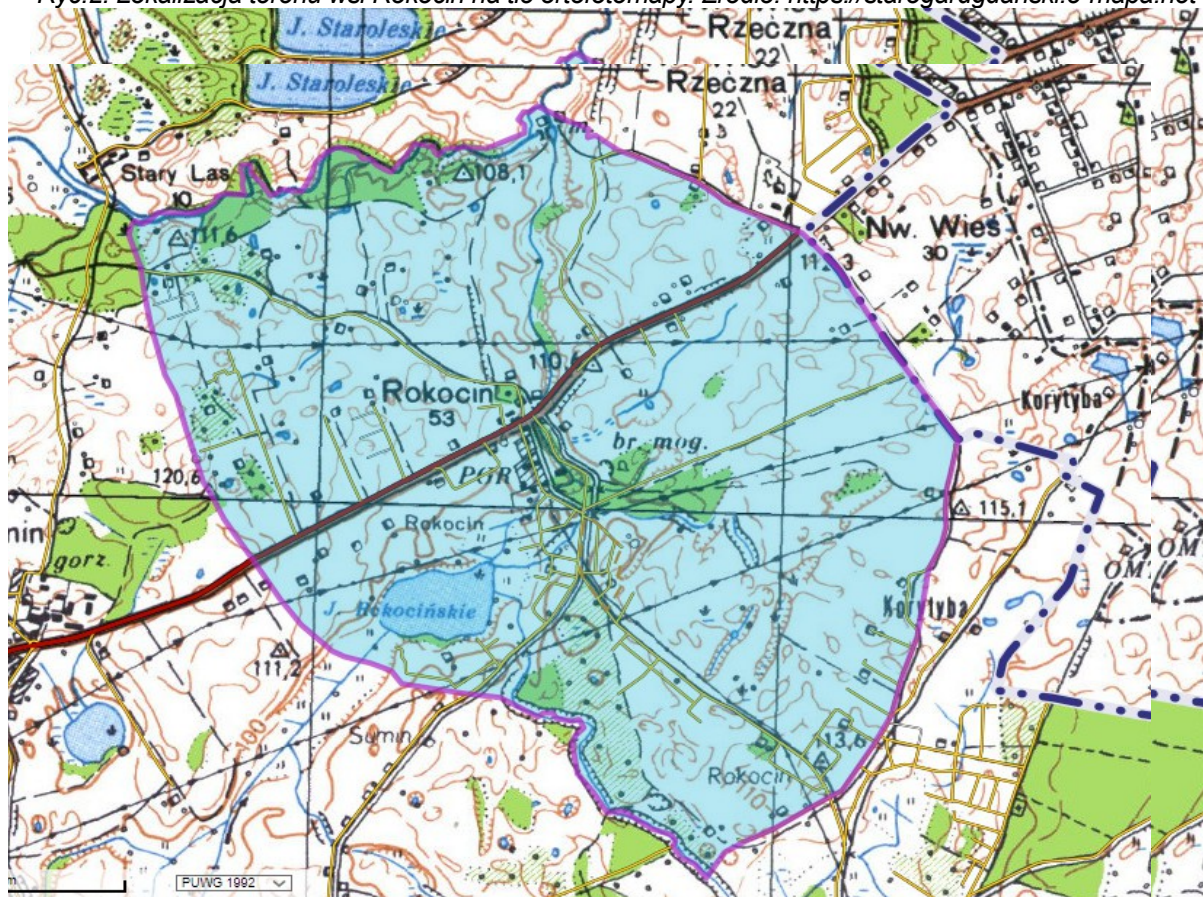
Gmina Starogard Gdański stanowi gminę podmiejską w stosunku do Miasta Starogard Gdański. Wieś Rokocin, położona przy drodze krajowej nr 22, cechuje się zróżnicowanym użytkowaniem. Od terenów usługowo-produkcyjno-składowych rozlokowanych przede wszystkim wzdłuż drogi krajowej, po zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, miejscami wielorodzinną, zabudowę zagrodową w otoczeniu pól uprawnych a także nieużytków i terenów podmokłych oraz terenów silnie zadrzewionych jak i lasów. Wzdłuż północnej granicy opracowania przepływa rzeka Piesienica (zlewnia rzeki Wierzycy), w centralnej części obrębu znajduje się jezioro Rokocińskie, przez które przepływa bezimienny ciek zwany też dopływem z Jezior Borzechowskich, uchodzi on na północ od terenu obrębu do rzeki Piesienicy.

Wieś Rokocin, obok silnie rozbudowanej funkcji usługowej, produkcyjno-składowej rozlokowanej głównie wzdłuż drogi krajowej nr 22, posiada też liczne tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, miejscowo wielorodzinnej – głównie na granicy z obrębem Koteże oraz w centralnej części wsi i w jej części zachodniej. Obszar wsi Rokocin sukcesywnie zwiększając powierzchnie terenów pod zabudowę usługową (głównie wzdłuż drogi krajowej) oraz mieszkaniową, w południowej i północnej, części staje się, podobnie jak i inne sąsiadujące z miastem Starogard Gdański, obrębem będącym pod silną presją inwestycyjną. Dowodem na to są nowo powstałe obiekty zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz nowe podziały geodezyjne uwidocznione w treści mapy ewidencyjnej.

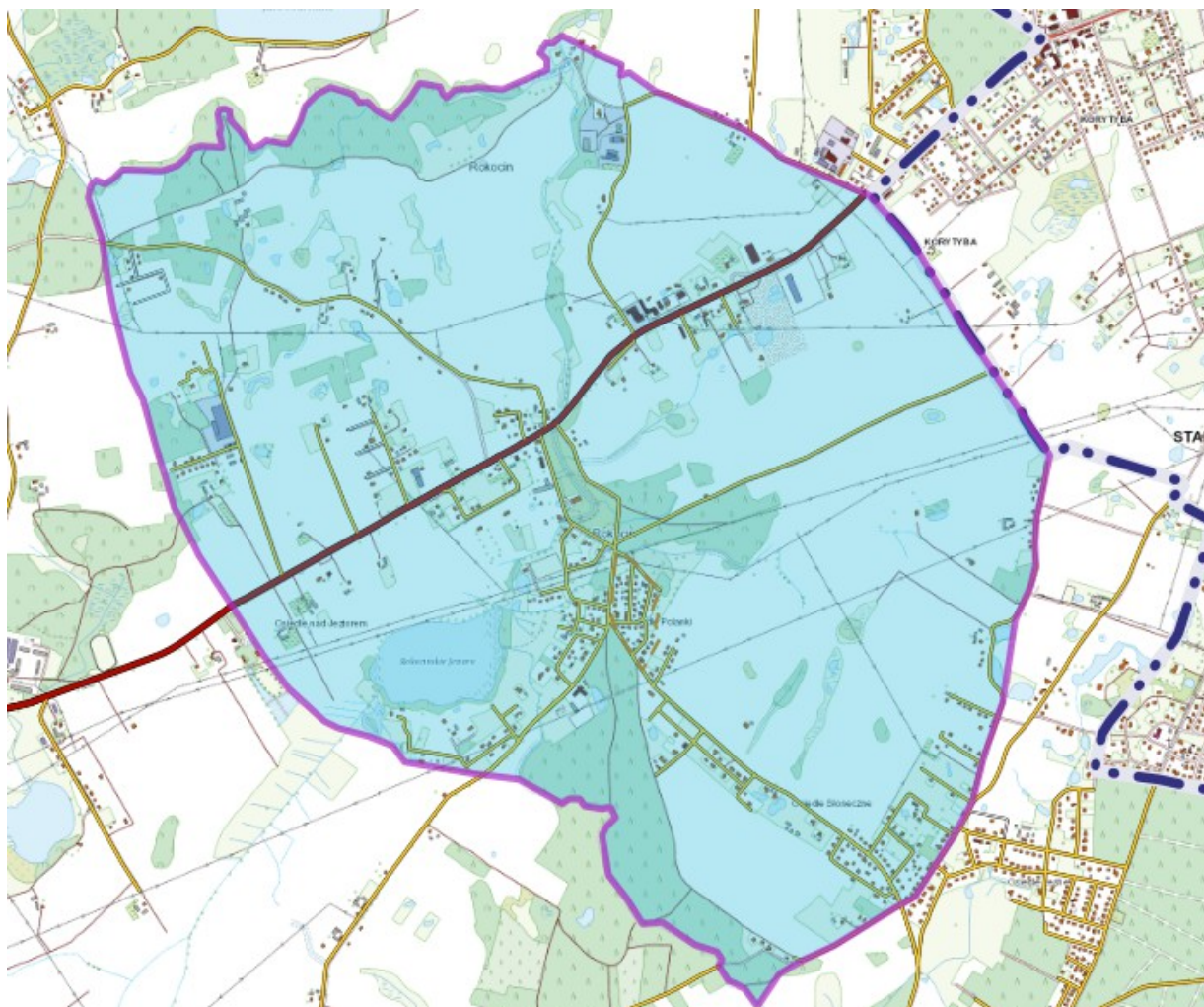
W centralnej części obrębu zlokalizowane jest dawne centrum wsi z dawnym folwarkiem i pałacem z parkiem oraz zabudowaniami późniejszego PGR. W tej części obrębu skumulowała się też zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i usługowa, występuje teren szkoły i usług publicznych. Obszar obrębu równoleżnikowo przecina droga krajowa, stanowiąca z jednej strony magnes do inwestycji usługowej i produkcyjno - składowej (z przewagą branży związanej z branżą samochodową auto-handel, auto - naprawa itp.). Z drugiej strony ww. funkcja jest głównym ograniczeniem rozwoju przestrzennego wsi.

Ryc.2. Lokalizacja terenu wsi Rokocin na tle ortofotomapy. Źródło: <https://starogardgdanski.e-mapa.net>

Ryc.3. Lokalizacja terenu wsi Rokocin na tle mapy topograficznej. Źródło: <https://starogardgdanski.e-mapa.net>

Ryc.4. Lokalizacja terenu wsi Rokocin na tle mapy topograficznej. Źródło: <https://starogardgdanski.e-mapa.net>

2.2. Powiązania przyrodnicze obszaru opracowania.

Obszar prac nad planem obejmuje wieś Rokocin przylegającą od południowego - zachodu do miasta Starogard Gdański. Wzdłuż północnej granicy obszaru planu przepływa rzeka Piesienica. Zaś przez obręb i jezioro Rokocińskie płynie jej dopływ, który na mapie podziału hydrograficznego zwany jest dopływem z Jezior Borzechowskich - dopływ Piesienicy. Wzdłuż ww. cieków jak i wzdłuż rynny jeziora Rokocińskiego przebiegają główne powiązania przyrodnicze obrębu, częściowo ograniczone przez istniejącą zabudowę i równoleżnikowo przebiegającą drogę krajową. W krajobrazie wsi zarysowuje się rynna Rokocińska: prowadząca ciek wodny od Jeziora Sumińskiego, przez Jezioro Rokocińskie do rzeki Piesienicy.

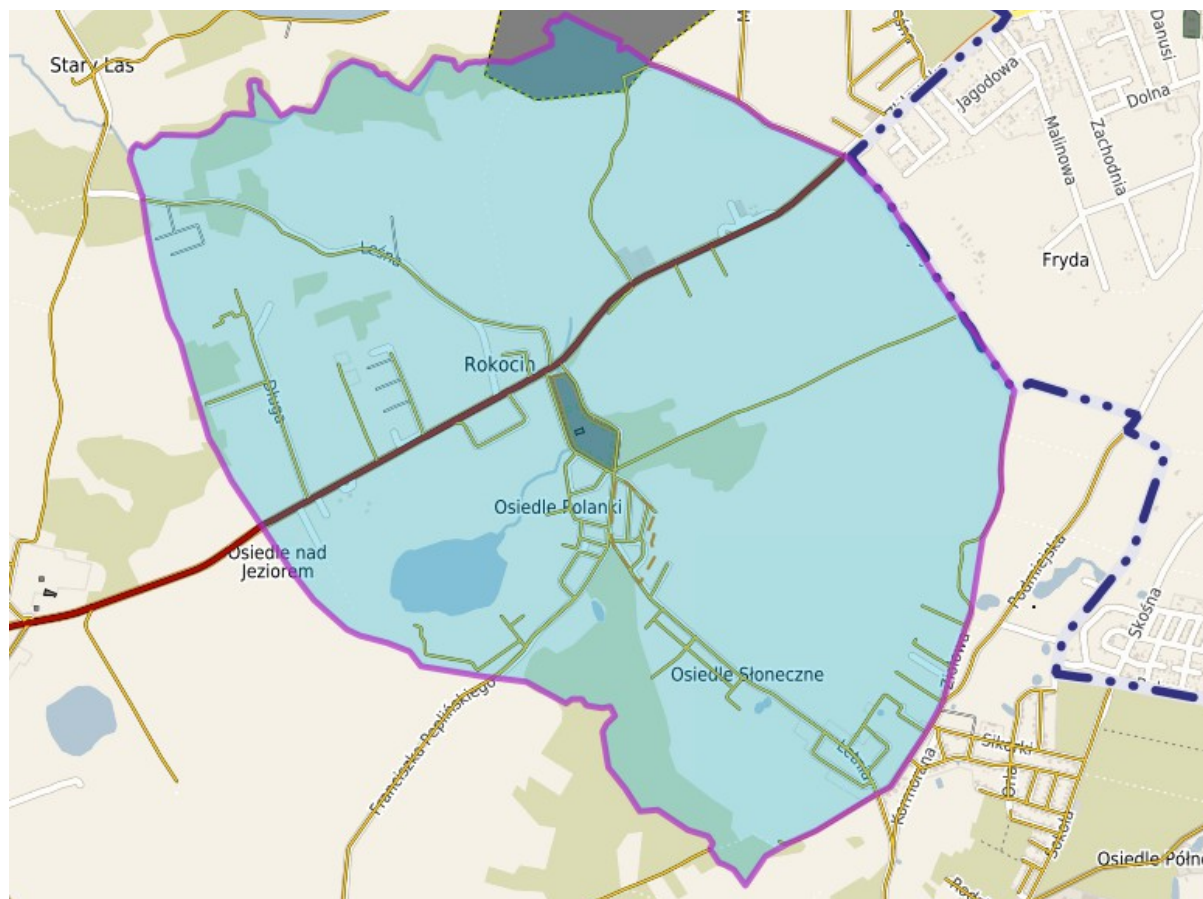
Korytarz Doliny rzeki Wierzycy, przebiegający przed gminą na północny-wschód od obrębu, jako korytarz ekologiczny rangi regionalnej został uwzględniony w zapisach obowiązującego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego 2030 (przyjętego uchwałą Nr 318/XXXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r.), a także w nowej

aktualizacji „Opracowania Ekofizjograficznego do Planu Zagospodarowania Województwa Pomorskiego (2014). (Ekofizjografia 2019). Zgodnie z zapisami Studium (2015) kształtowanie systemu ochrony przyrody jest oparte na sieci ekologicznej. Dolina rzeki Wierzycy, do której wpływa rzeka Piesienica, stanowi subregionalny korytarz ekologiczny łączący Dolinę Wierzycy z Żuławami w rejonie Pszczółek (bez nazwy) – lokalny łącznik ekologiczny obejmujący kompleks leśny (Las Szpęgawski) znajdujący się na północny-wschód od granic administracyjnych miasta Starogard Gdański (Ekofizjografia 2019).

Sieć ekologiczna na obszarze gminy Starogard Gdański obejmuje tylko wybrane elementy struktury gminnej. Dotychczasowa polityka przestrzenna ukształtowała również system powiązań wzdłuż elementów liniowych systemu przyrodniczego. Są to korytarze ekologiczne, zarówno rangi regionalnej, subregionalnej, jak i lokalnej na terenie gminy:

- 1) Regionalny korytarz ekologiczny: Korytarz Doliny Wierzycy;
- 2) Subregionalny korytarz ekologiczny: łączący Dolinę Wierzycy z Żuławami w rejonie Pszczółek (bez nazwy) – lokalny łącznik ekologiczny obejmujący kompleks leśny (Las Szpęgawski) znajdujący się na północny-wschód od granic administracyjnych miasta Starogard;
- 3) Lokalne korytarze ekologiczne:
 - 3.1) Korytarz Doliny Piesienicy.
 - 3.2) Korytarz Rynny Rokocińskiej
 - 3.3) Korytarz Doliny Styny.

Wzdłuż doliny rzeki Piesienicy oraz wzdłuż bezimiennego cieku przebiegają główne powiązania przyrodnicze obszaru stanowiące korytarz ekologiczny gminy Starogard Gdański (lokalny) umożliwiający powiązania przyrodnicze z terenem miasta Starogard Gdański oraz z doliną rzeki Wierzycy przepływającej przez miasto i gminę. Występujące na terenie obrębu Rokocin, w południowej części oraz wzdłuż północnej granicy rozległe kompleksy leśne też tworzą powiązania przyrodnicze i współtworzą system powiązań ekologicznych. Dolina rzeki Piesienicy stanowi więc korytarz ekologiczny powiązany z terenami poza obrębem a przebiegający przez obręb z południowego-zachodu na północ korytarz cieku i jeziora Rokocińskiego z przylegającymi podmokłymi łąkami tworzy lokalny korytarz ekologiczny będący podstawowym elementem osnowy ekologicznej współtworząc system korytarzy ekologicznych.

Ryc.5. Lokalizacja terenu wsi Rokocin na tle cieków i zbiorników wodnych. Źródło: <https://starogardgdanski.e-mapa.net>

2.3 . Budowa geologiczna, rzeźba terenu i warunki glebowe.

Obszar opracowania położony jest w granicach mezoregionu Pojezierze Starogardzkie, gdzie przeważają duże, względnie jednorodne powierzchnie wysoczyzn morenowych falistych i równinnych, wzniesione średnio 60-100 m n.p.m. (Ekofizjografia 2019).

Obszar planu stanowi obręb wiejski Rokocin, który charakteryzuje się zróżnicowaną rzeźbą, w której silnie zarysowuje się dolina cieku, dopływu Piesienicy oraz jeziora Rokocińskiego. Dolina rzeki Piesienica ze stromymi stokami przebiega wzdłuż północnej granicy obrębu. Teren obrębu jest łagodnie pofalowany, w północnej części wzdłuż doliny cieku występują strome stoki.

Obręb Rokocin stanowi przede wszystkim powierzchnię wysoczyzny morenowej utworzonej przez morenę denną, mającą postać równin lub sfałdowaną. Formami zarówno wklęsłymi, takimi jak wytopiska (jeziorami lub oczkami wytopiskowymi lub zagłębieniami bezodpływowymi) jak i wypukłymi, takimi jak kemy, ozy i sandry; wysoczyzny moreny dennej w gminie tworzą dwa kompleksy:

- na północ od Starogardu: obręb Kokoszkowy, Linowiec,

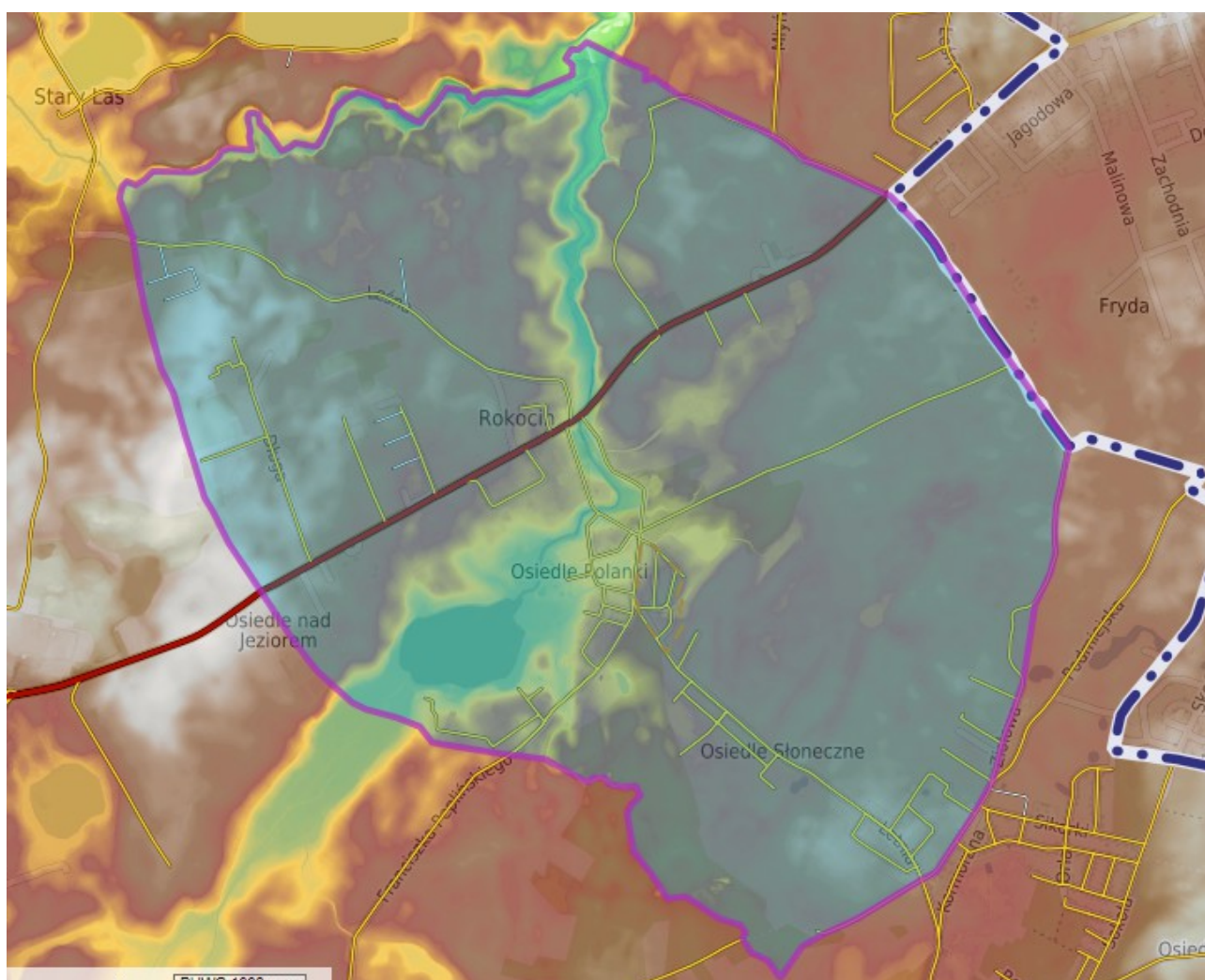
- na południe od Starogardu: kompleks tworzony jest przez zachodnią część obrębu Jabłowo, północną część obrębu Dąbrowka i południowy fragment Janowa, obręb Koteże oraz zachodnie części obrębu Sumin i Rokocin (Wzgórza Sucumińskie – obszar pofałdowanej wysoczyzny). Na południowy - wschód rozpościera się Sandr Koteski ciągnący się na południe od Nowej Wsi Rzecznej równolegle do Rynny Rokocińskiej (Ekofizjografia 2019).

Obszar wsi Rokocin jest łagodnie pofalowany, w północnej części osiąga wysokości 113,0 m npm i opada stromymi brzegami ku dolinie rzeki. Południowa część obejmuje tereny wzniesione na wysokości 110 m npm. W ukształtowaniu wsi wyraźnie zarysowuje się wcinające się wysoczyzną dolina bezimiennej ciek i rynna Rokocińska o różnicach wysokości dochodzących do 15 m. Południowo - wschodnia część obrębu na granicy obrębu Koteże cechuje się też zróżnicowaną rzeźbą.

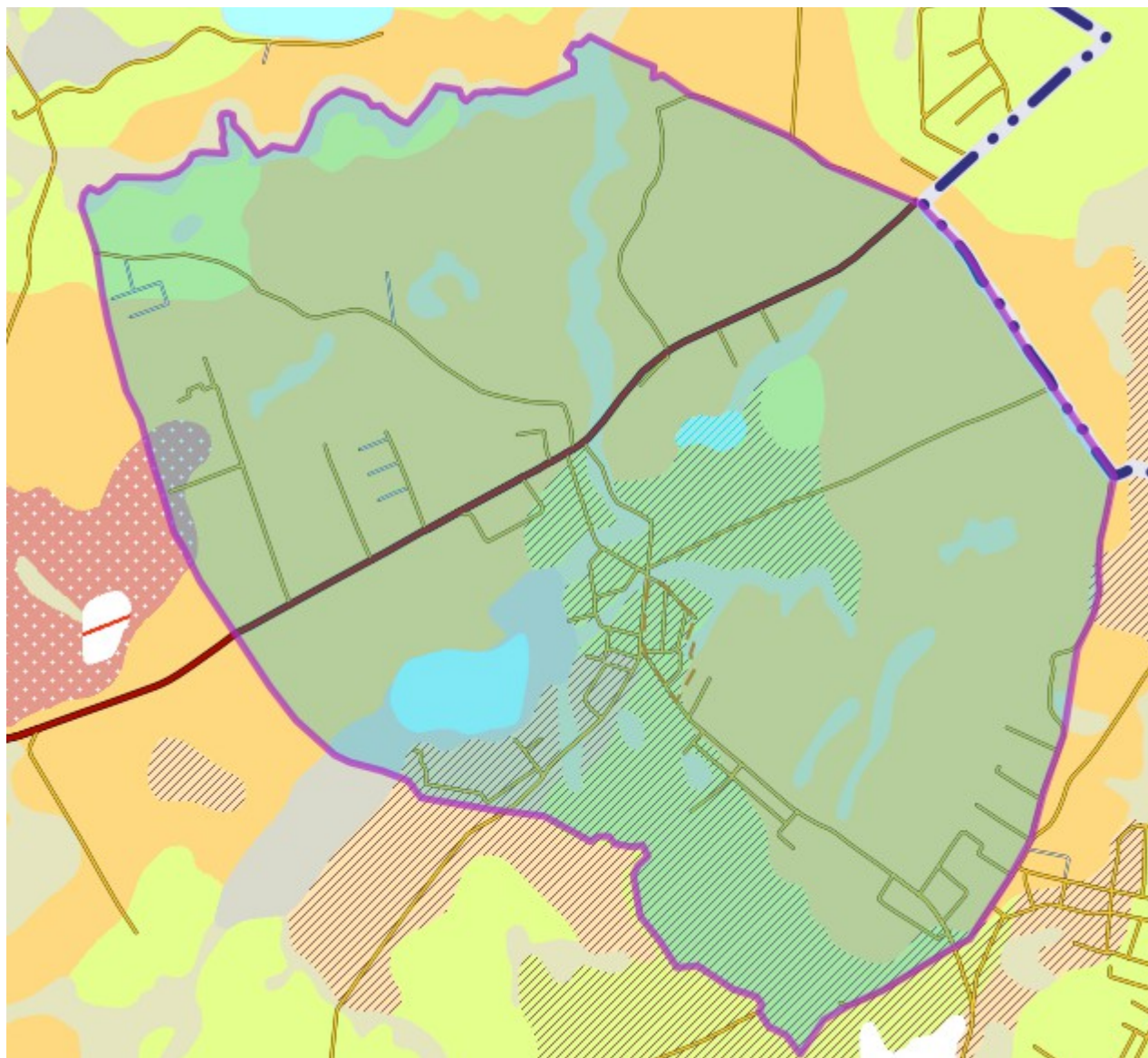
Tylko lokalnie, miejscowo na stokach dolin i rozcięcia erozyjnego nad rzeką Piesienicą występują strome stoki oraz tereny o spadkach powyżej 20 %.

Utwory powierzchniowe na terenie obrębu stanowią głównie gliny zwałowe, tak w północnej jak i w południowej części obrębu oraz piaski i mułki, miejscami żwiry, z wkładkami glin zwałowych, wodnolodowcowo – zastoiskowe. Przy południowo - zachodniej granicy występują lokalnie piaski i mułki, miejscami żwiry, z wkładkami glin zwałowych, kemów a w sąsiedztwie jeziora Rokocińskiego występują piaski i mułki, miejscami żwiry, z wkładkami glin zwałowych, wodnolodowcowo-zastoiskowe na glinach zwałowych oraz piaski, żwiry i głazy lodowcowe oraz gliny zwałowe. Lokalnie w zagłębieniach terenów występują torfy i grunty organiczne (<https://starogardgdanski.e-mapa.net>).

Na obszarze obrębu Rokocin występują grunty rolne przeważnie IV i V klasy bonitacyjnej występują też grunty rolne wysokich klas bonitacyjnych, w tym III klasy bonitacyjnej, które obejmują przeważnie podmokłe łąki ale też grunty rolne. Są to gleby brunatne, rzadziej pseudobielicowe i czarne ziemie wytworzone z glin, spieszczone w wierzchnich warstwach - gleby strukturalne o dość dobrze wykształconym poziomie orno-próchnicznym i o właściwych stosunkach powietrzno wodnych. Przy odpowiedniej agrotechnice i nawożeniu można na nich uprawiać rośliny wymagające jak na kompleksach pszennych. Największe powierzchnie tych gleb występują we wsiach: Dąbrowka, Rokocin, Sucumin (Ekofizjografia 2019).

Ryc.6. Lokalizacja terenu wsi Rokocin na tle mapy hipsometrycznej. Źródło: <https://starogardgdanski.e-mapa.net>

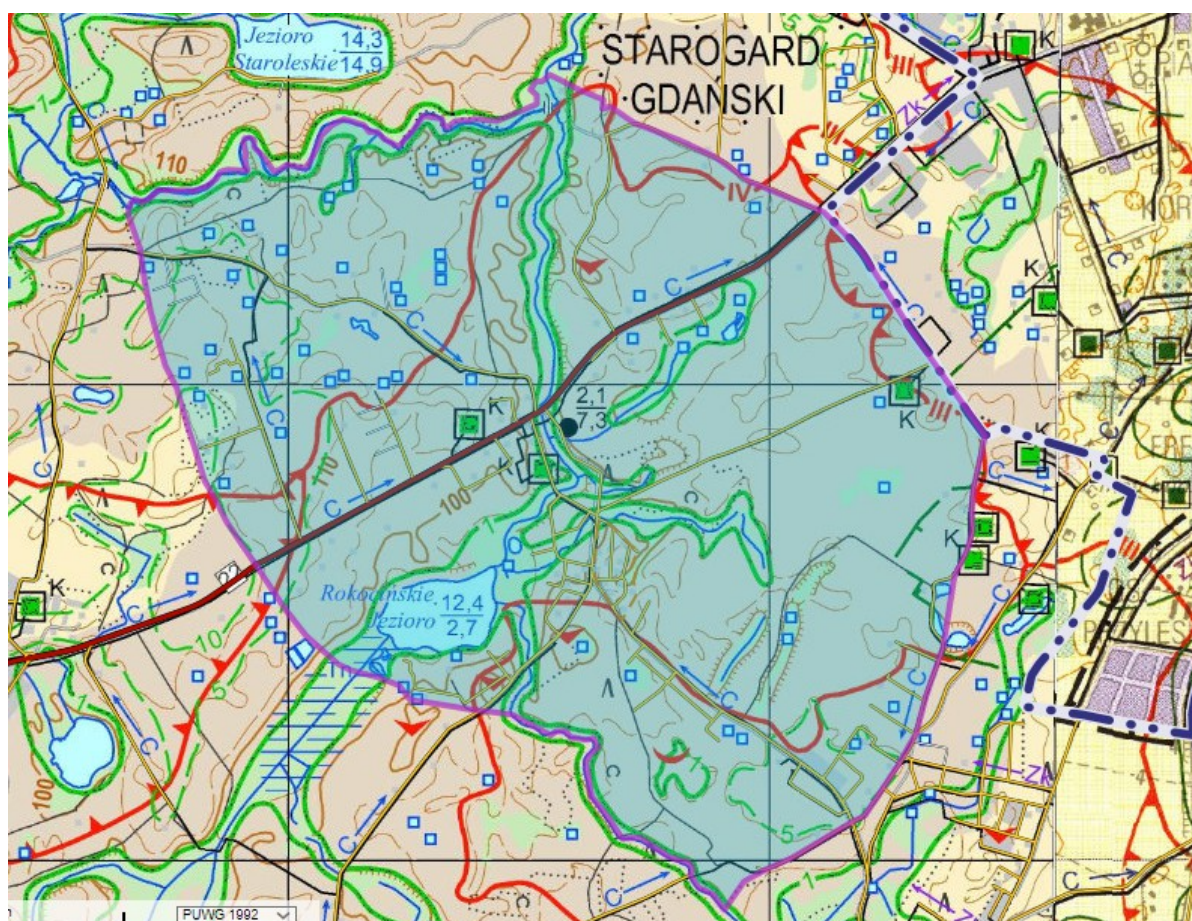
Ryc.7. Lokalizacja terenu wsi Rokocin na tle mapy utworów powierzchniowych Źródło: <https://starogardgdanski.e-mapa.net>

2.4. Wody powierzchniowe i podziemne.

Obszar planu położony jest w zlewni rzeki Piesienica, będącej dopływem rzeki Wierzycy.

W centralnej części wsi występuje jezioro Rokocińskie, przez które przepływa bezimienny (na mapach topograficznych) ciek uznany na mapach Podziału hydrograficznego jako dopływ z Jezior Borzechowskich i jest on dopływem rzeki Piesienicy.

Na obszarze obrębu występują licznie niewielkie zbiorniki wodne, głównie bezodpływowe, często stanowiące zarastające nieużytki.

Ryc. 8. Położenie terenu wsi Rokocin na tle mapy podziału hydrograficznego.
Źródło: <http://starogardgdanski.e-mapa.net/>

W gminie Starogard Gdański poziomem użytkowym jest warstwa trzeciorzędowa, zalegająca na głębokości 100 m, o miąższości od kilku do kilkunastu metrów. Trzeciorzędowy poziom wodonośny zasilany jest dopływem lateralnym wód z obszaru wysoczyzn morenowych, a częściowo przez ascensję wód kredowych. Zwierciadło wody o charakterze subartezyjskim i artezyjskim stabilizuje na rzędnych 20 – 28 m npm. na obszarze wysoczyzn i 8 – 12 m npm. w dolinie Wisły. Piętro wodonośne czwartorzędowe występuje powszechnie. Utwory wodonośne zbudowane są: z osadów piaszczystych lodowcowych i wodnolodowcowych zlodowaceń północnopolskich osadów piaszczystych interglacjału eemskiego (formacja Dolnego Powiśla) oraz rzecznych osadów holocenijskich w dolinie Wisły i innych rzek. Poziom czwartorzędowy zasilany jest głównie przez infiltrację i niewielki dopływ wód z obszaru wysoczyzny morenowej Pojezierza Starogardzkiego. Główną bazą drenażu czwartorzędowego piętra jest Wisła, a lokalnymi bazami inne rzeki. W czwartorzędowym piętrze wodonośnym odrębne poziomy i warstwy wodonośne bywają połączone w wyniku zafiltrowania. Najczęściej wyróżnianym poziomem jest poziom tzw. międzymorenowy. Nie stanowią one głównego poziomu wodonośnego ze względu na małą miąższość warstwy wodonośnej i niską wydajność potencjalną. Generalnie przepływ wód podziemnych na terenie gminy kształtuje się w kierunku z zachodu na wschód. Regionalną bazą jest dolina Wisły. Ze względu na gorsze parametry międzymorenowego poziomu wodonośnego,

użytkowym poziomem wodonośnym jest poziom czwartorzędowo - trzeciorzędowy. Poziom ten budują osady piaszczyste zlodowaceń południowopolskich oraz piaski miocenu i oligocenu, o miąższości do 20 m (Program Ochrony Środowiska 2014).

Przy granicy z obrębem Koteże część obrębu Rokocin położona w obrębie strefy ochronnej pośredniej ujęcia wód podziemnych „Południe” w Starogardzie Gdańskim, gdzie obowiązują zakazy zawarte w Rozporządzeniu Nr 2/2014 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku z dnia 17.01.2014 r. w *sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych „Południe” w Starogardzie Gdańskim*, powiat starogardzki, woj. pomorskie (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 06.02.2014 r., poz. 511), zmienionym Rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku z dnia 13.04.2017 r. (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 09.05.2017 r., poz. 1617).

2.5. Surowce naturalne i tereny udokumentowanych złóż surowców naturalnych.

Teren planu położony jest poza obszarami udokumentowanych złóż surowców naturalnych. Na terenie obrębu Rokocin nie wydano koncesji na poszukiwanie i eksploatację złóż kopalin.

2.6. Szata roślinna.

Szatę roślinną obrębu Rokocin tworzą głównie kompleksy leśne zlokalizowane wzdłuż północnej i południowej granicy oraz na zachód od jeziora Rokocińskiego a także licznie rozproszone na obszarze całego obrębu. Ponad to przeważają zbiorowiska rolne oraz ruderały, które występują na terenach porolnych. Często w rejonie nieużytków w obniżeniach terenu występują siedliska charakterystyczne dla terenów podmokłych. Występująca na terenie obrębu zabudowa zagrodowa oraz mieszkaniowa jednorodzinna charakteryzuje się zróżnicowaniem zieleni przydomowej. Od skupisk zadrzewień i sadów, przy dawnych siedliskach rolniczych, po nowe nasadzenia przy nowo powstałej zabudowie. W krajobrazie Rokocina wyróżnia się założenie parkowe przy pałacu, którego obszar dodatkowo został objęty ochroną konserwatorską. Podobnie silnym zadrzewieniem charakteryzuje się dolina rzeki Piesienica, przy północnej granicy planu. Na obszarze obrębu nie wyróżniono szczególnych alei pomnikowych i historycznych.

2.7. Lasy.

Kompleksy leśne na obszarze Rokocina porastają przede wszystkim dolinę rzeki Piesienica, w tym wzdłuż północnej granicy obszaru. Przy południowej granicy, stanowią fragment zwartego kompleksu leśnego na południe od Rokocina. Pojedyncze płaty lasu występują też w dolinie bezimiennego cieku przepływającego przez jezioro Rokocińskie oraz w formie pojedynczych płatów rozproszonych pośród terenów rolnych. Lesistość gminy Starogard Gdański wynosi ok. 28,7 %. Na terenie obrębu Rokocin zbiorowiska leśne tworzą głównie las mieszany świeży – drzewostan tworzy sosna z bukiem i dębem,

z domieszką świerku, modrzewia, osiki, brzozy, lipy, klonu i grabu. Podszyt składa się głównie z jarzębiny, jałowca, leszczyny i trzmieliny. Występuje na wschód, północny-wschód i północ od Starogardu Gdańskiego, na zachód od wsi Nowa Wieś Rieczna, na południe od Rokocina. W krajobrazie gminy Starogard Gdański dominują zbiorowiska rolnicze i leśne. Wszystkie gatunki płazów i gadów podlegają ochronie ścisłej. Na terenie Nadleśnictwa Starogard Gdański stwierdzono występowanie 13 z 18 krajowych gatunków płazów i 6 z 8 gatunków gadów. Znaczne bogactwo awifauny w Nadleśnictwie Starogard związane jest z różnorodnością występujących tu siedlisk takich jak wody, bagna, pobraża, lasy (Prognoza Studium 2015).

Według dostępnych danych w zasięgu administracyjnym Nadleśnictwa Starogard Gdański stwierdzono występowanie 191 gatunków ptaków, w tym chronionych 185. Do „Polskiej Czerwonej Księgi Zwierząt” wpisanych jest 18 gatunków. Lasy na terenie gminy należą głównie do Skarbu Państwa i podlegają Nadleśnictwu Starogard Gdański. Lesistość gminy wynosi ok. 28,7 %. Na terenie gminy występują głównie następujące siedliska leśne: bór mieszany świeży – drzewostan tworzą: sosna z domieszką buka, dębu, świerka, modrzewia i osiki. W podszycie występuje głównie jałowiec, jarzębina, leszczyna i grab. Największe kompleksy tego siedliska występują na wschód, północny wschód i północ od Starogardu, na zachód od wsi Nowa Wieś Rieczna, na południe od Rokocina i na południe od Jezioro Płaczewo. Bór mieszany wilgotny to siedlisko z domieszką brzozy, osiki, buka, lipy, olchy. W podszycie występuje: kruszyna, jarzębina, leszczyna, grab, jałowiec, wierzby krzewiaste. Siedlisko występuje w obniżeniach terenu na zachód od Nowej Wsi Riecznej oraz w dużym kompleksie leśnym między Starogardem Gdańskim, Ciecholewami i Szpęgawskiem. Las mieszany, gdzie drzewostan tworzy sosna z bukiem i dębem, z domieszką świerku, modrzewia, osiki, brzozy, lipy, klonu i grabu a podszyt składa się głównie z jarzębiny, jałowca, leszczyny i trzmieliny. Występuje on na wschód, północny wschód i północ od Starogardu Gd., na zachód od wsi Nowa Wieś Rieczna, na południe od Rokocina i na południe od Jezioro Płaczewo, na zachód od Nowej Wsi Riecznej oraz w dużym kompleksie leśnym między Starogardem Gdańskim, Ciecholewami i Szpęgawskiem, a także na wschód od Kolińcza i na północ od Jeziora Sumińskiego. Wilgotny las mieszany, który występuje z domieszką z brzozy, osiki, lipy, olchy i grabu a podszyt jego stanowi: kruszyna, leszczyna, jarzębina, czeremcha oraz bór świeży, gdzie gatunkiem dominującym jest sosna, w domieszce często występuje brzoza a gatunki podszytowe tworzy jarzębina, jałowiec, buk, dąb i kruszyna. Siedlisko to porasta ubogie gleby bielcowe. Największe kompleksy występują w rejonie wsi: Brzeźno, Kolincz, Lipinki Szlacheckie i Dąbrówka. Natomiast bór wilgotny, z drzewostanem budowanym sosną z domieszką brzozy i świerka w podszycie rośnie kruszyna, wierzby krzaczaste, miejscami jałowiec i jarzębina. Siedlisko występuje w obniżeniach, gdzie gleby pozostają pod wpływem wody gruntowej (nieruchomej, kwaśnej). Las świeży – drzewostan buduje buk i dąb z domieszką, modrzewia, daglezi, świerka, osiki, klonu, lipy i jaworu. Gatunki podszytowe to: jarzębina, trzmielina, głóg, bez, na wilgotniejszych siedliskach – kruszyna. Siedlisko tworzy na terenie gminy kilka enklaw: a północ od wsi Krąg, na południe od Jeziora

Staroleskiego, nad oboma Jeziorami Szpęgawskimi oraz na wschód od Kolińcza. Oles i bór bagienny gdzie dominuje olcha z domieszką brzozy i jesionu a podszyt budują: kuszyna, jarzębina, leszczyna, porzeczka czarna, wierzby krzewiaste, bez i kalina. Występuje w dolinach rzek i jezior, w zagłębieniach bezodpływowych. Na terenie gminy ze względu na pełnioną rolę część lasów zakwalifikowano do lasów ochronnych. Lasy wodochronne wyznaczone zostały nad jeziorami: Płaczewskim, Szpęgawskim, Sumińskim oraz w dolinie rzeki Wierzycy. Lasy glebochronne wyznaczone zostały w dolinie rzeki Wierzycy na wschód od Kolińcza i na północ od Nowej Wsi Rzecznej (Prognoza Studium 2015).

2.8. Klimat i stan akustyczny

Gmina Starogard Gdański, podobnie jak obszar całego Pojezierza Starogardzkiego, leży w strefie klimatu umiarkowanego. Zasadniczą cechą tego klimatu jest duża zmienność stanów pogody, zarówno z dnia na dzień jak i z roku na rok. Klimat Pojezierza Starogardzkiego kształtowany jest pod wpływem cyrkulacji atmosferycznej jak i cyrkulacji pseudomonsunowej (wymiana mas powietrza pomiędzy Oceanem Atlantyckim a kontynentem europejskim). Najchłodniejszymi miesiącami na omawianym obszarze jest styczeń i luty, najcieplejszym zaś lipiec. Analizę warunków klimatu lokalnego dla gminy oparto na materiałach archiwalnych ze stacji położonej w Chojnicach, uznając je za w miarę reprezentatywne dla całego regionu. Średnia temperatura roku w Chojnicach wynosi 7° C, najcieplejszym miesiącem jest lipiec ze średnią temperaturą w granicach 16,5° C. Najchłodniejszym miesiącem jest luty, kiedy to średnia temperatura wynosi -3,2° C. W ciągu roku odnotowuje się średnio 20 dni z temperaturami powyżej 25°C, zaś dni mroźnych – 39. Program Ochrony Środowiska dla Gminy Starogard Gdański na lata 2014-2017 z perspektywą na lata 2018- 2021 19 Przymrozki pojawiają się już w październiku, natomiast ostatnie mają wystąpić jeszcze w maju. Średnia roczna suma opadów wynosi 609 mm, z tego na miesiące zimowe przypada 18 %, wiosenne 23 %, letnie 40 %, zaś jesienne 22 %. W rozkładzie rocznym na analizowanej stacji dominują wiatry z sektora południowo – zachodniego (19,1 %), następnie zachodniego (15,7 %) oraz północno – zachodniego (13,7 %). Odnotowuje się ponadto dość wysoki odsetek udziału ciszy – 9 % (Program Ochrony Środowiska dla Gminy Starogard Gdański 2014).

Na terenie gminy Starogard Gdański nie prowadzi się badań monitoringowych jakości powietrza atmosferycznego. Najbliższe stacje monitoringowe znajdują się w mieście Starogardzie Gdańskim, Tczewie, Skórczu, Skarszewach, Gniewie i Pelplinie. Pomiarów prowadzone są wspólnie przez Wojewódzką Inspekcję Ochrony Środowiska (WIOŚ) oraz fundację ARMAAG (Program Ochrony Środowiska).

Głównym źródłem hałasu na terenie obrębu Rokocin jest droga krajowa nr 22, przecinająca równoleżnikowo jego teren.

Według Ekofizjografii (2019) cyt. "Zgodnie z danymi GDDKiA tereny przyległe do drogi nr 22 znajdują się w strefie oddziaływania izofon 55-78 dB dla długookresowego średniego poziomu dźwięku (wskaźnik L_{DWN}). Oznacza to, że dopuszczalne normy hałasu, emitowanego z drogi krajowej, dla zabudowy wielorodzinnej i mieszkaniowo - usługowej są przekroczone. Zbadana przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad emisja hałasu w ciągu nocy (L_N) na terenie opracowania wynosi od 50 dB do 70 dB, czyli normy hałasu dla zabudowy wielorodzinnej, mieszkaniowo – usługowej i terenów rekreacyjnych również zostają przekroczone (Ekofizjografia 2019). Dane dotyczące przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu od drogi krajowej nr 22 zostały zawarte również w opracowaniu : „Program ochrony środowiska przed hałasem na lata 2013 – 2017 z perspektywą na lata następne dla terenów poza aglomeracjami w województwie pomorskim, położonych wzdłuż odcinka drogi krajowej nr 22 Człuchów – Malbork (Przejście 3), której eksploatacja powoduje ponadnormatywne oddziaływanie akustyczne, określone wskaźnikami hałasu L_{DWN} i L_N ". Wyniki zamieszczonych tam analiz wskazują, że na odcinku przechodzącym przez gminę Starogard Gdański występują przekroczenia wskaźników L_N i L_{DWN} w zakresie od 5 do ponad 10 dB. Zasięg przekroczeń w newralgicznych miejscach można szacować na ok. 90 do 100 m od drogi. Oznacza to, że hałas drogowy również w tym przypadku stanowi istotne ograniczenie rozwoju przestrzennego" (Ekofizjografia 2019).

W związku z tym, że istniejąca zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana przy drodze krajowej znajduje się w potencjalnej strefie oddziaływania hałasu od drogi krajowej, w przypadku lokalizowania w sąsiedztwie drogi nowej zabudowy, która powinna być chroniona przed hałasem, wskazane jest zastosować odpowiednie rozwiązania techniczne zabezpieczające przed hałasem.

2.9. Zagrożenie powodzią i erozją

Obręb Rokocin położony jest poza terenami bezpośredniego zagrożenia powodzią wyznaczonymi dla gminy Starogard Gdański. Tereny te występują głównie w dolinie rzeki Wierzycy przepływającej przez miasto Starogard Gdański.

Przepływająca wzdłuż północnej granicy obszaru opracowania rzeka Piesienica nie została ujęta na mapach szczególnego zagrożenia powodzią (zamieszczonych m.in. na portalu <https://wody.isok.gov.pl>) jednakże w samej dolinie rzeki wystąpić mogą lokalne podtopienia (podczas wezbrań).

Na terenie obrębu Rokocin strome stoki występują przeważnie w dolinie rzeki Piesienicy, występują też przy północnej granicy obszaru oraz wzdłuż rozcięcia erozyjnego w centralnej części obrębu. Pojedyncze tereny na skraju doliny rzeki charakteryzują się równocześnie stromymi stokami o spadkach powyżej 20 % i stanowić mogą tereny potencjalnie narażone na osuwanie się mas ziemi. Na terenie obrębu Rokocin nie występują osuwiska ani tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi ujętych w rejestrze.

3. Formy ochrony przyrody.

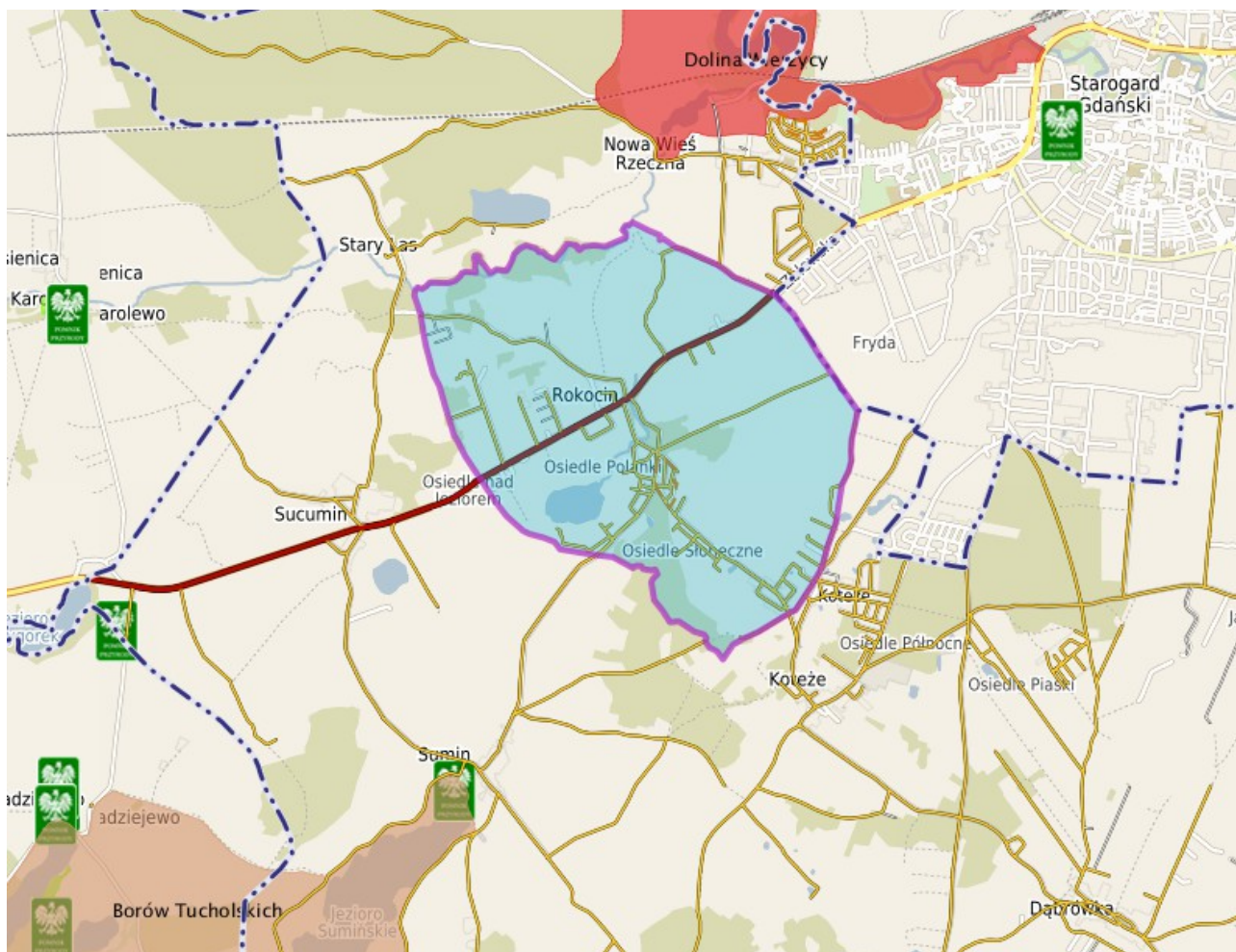
3.1. Obowiązujący i postulowany zakres ochrony środowiska przyrodniczego.

Obszar prac nad planem położony jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

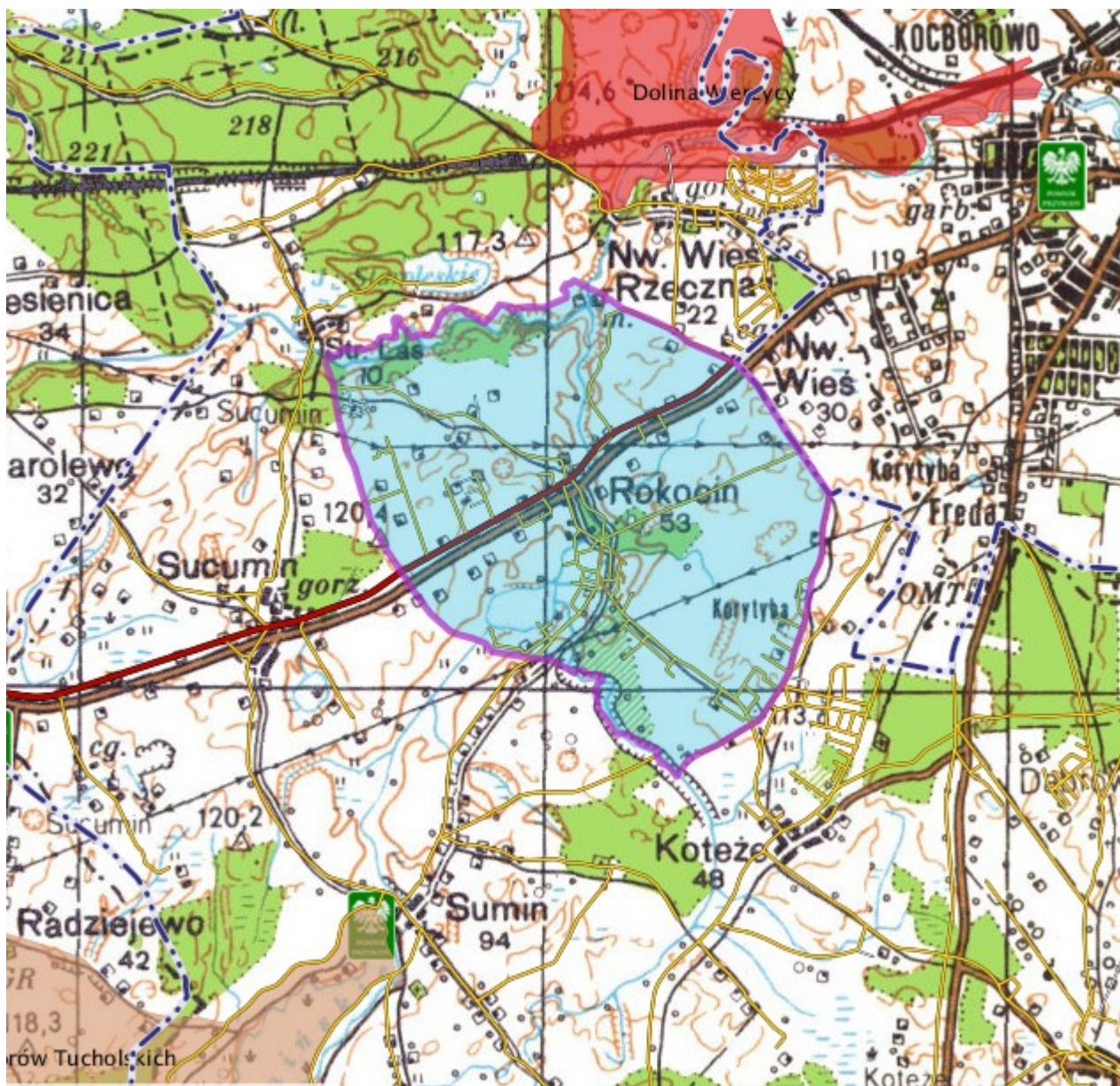
W odległości ok. 3,5 km na północ od granic obrębu przebiega granica Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Wierzycy – obejmującego północno-zachodni fragment gminy z doliną rzeki Wierzycy - powyżej miejscowości Kręski Młyn oraz rozległym kompleksem leśnym należącym do Nadleśnictwa Starogard Gdański. Powierzchnia całego O.Ch.K. Doliny Wierzycy wynosi 10 784 ha (Ekofizjografia 2015).

W odległości ok. 1200 m na południowy - zachód od wsi Rokocin przebiega granica Obszaru Chronionego Krajobrazu Borów Tucholskich – obejmującego południowo-zachodni fragment gminy z jeziorem Sumińskim i otaczającym go terenem.

Obszary chronionego krajobrazu zgodnie z ustawą o ochronie przyrody zapewniają ciągłość ekologiczną systemu obszarów naturalnych, tworząc łączniki pomiędzy wyższymi formami ochrony, takimi jak parki narodowe i krajobrazowe. Na obszarze Gminy Starogard Gdański ustanowiono 11 użytków ekologicznych. Nie występują tu parki krajobrazowe oraz obszary Natura 2000 zaliczane do Obszarów Specjalnej Ochrony Ptaków (OSO). Istnieją zamierzenia w zakresie rozwoju form ochrony, które obejmują utworzenie Zespołu Przyrodniczo - Krajobrazowego „Jezioro Zduńskie”(Ekofizjografia 2015).

Ryc. 9. Formy ochrony przyrody na terenie i w okolicy wsi Rokocin : Źródło: <http://starogardgdanski.e-map.net/>

Ryc. 10. Formy ochrony na terenie i w okolicy wsi Rokocin na tle mapy topograficznej.
 Źródło: <http://starogardgdanski.e-mapa.net/>

3.2. Obszary Natura 2000.

Obszar omawianego obrębu położony jest poza obszarami Natura 2000. Opisane poniżej obszary występują w pobliżu obszaru wsi Rokocin.

Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk (SOO) Dolina Wierzyca PLH220094 obejmujący północno-zachodni fragment gminy Starogard Gdański występuje w dolinie rzeki Wierzyca, na północny-wschód od obrębu. Obejmuje on dolinę Wierzyca, o długości około 21 km (Ekofizjografia 2013).

Tak więc na północ od obszaru wsi Rokocin w odległości ok. 1 km wzdłuż rzeki Wierzycy zlokalizowany jest obszar Natura 2000 „Dolina Wierzycy” (PLH220094) będący obszarem specjalnej ochrony siedlisk, posiadający status obszarów cennych dla Wspólnoty (OZW). Obszar Natura 2000 Dolina Wierzycy jest położony w południowo-wschodniej części województwa pomorskiego. zgodnie z regionalnym podziałem fizycznogeograficznym według J. Kondrackiego (1998) Dolina Wierzycy wchodzi terytorialnie w skład makroregionu Pojezierze Wschodniopomorskie – 314.5 (w mezoregionie Pojezierza Starogardzkiego – 314.52). W obrębie obszaru Doliny Wierzycy stwierdzono występowanie trzynastu typów siedlisk stanowiących przedmioty ochrony w obszarze Natura 2000. Na terenie obszaru Natura 2000 występują łągi (91E0, Łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe) reprezentowane przez lasy olszowe należące do związku *Alno-Ulmion i podzwiązku Alnenion glutinoso-incanae*. Są to łągi jesionowo-olszowe Ass. *Fraxino-Alnetum*, w miejscach gdzie rzeka Wierzycza lub jej dopływy charakteryzują się szybkim przebiegiem, brak śladów zabagnienia a roślinność nawiązuje do łągu olszowego gwiazdnicowego Ass. *Stellario nemorum-Alnetum glutinosae*. Źródlika i wysięki oraz liczne występowanie rzeżuchy gorzkiej sprawiają, że niektóre płaty siedliska można klasyfikować jako źródliskowe lasy olszowe (ujmowane jako Ass. *Cardamine-Alnetum glutinosae* lub jako źródliskowe podzespoły *Fraxino-Alnetum*). Większość łągów zlokalizowana jest wzdłuż koryta Wierzycy, występują wszędzie tam gdzie zbocza nie są zbyt strome oraz gdzie nie dokonano wylesień celem zakładania łąk i pól uprawnych. Licznie łągi zlokalizowane są również w dolinach małych cieków i strumieni będących dopływami Wierzycy. (NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH, 2002, 2017,2019).

Powyżej wymienione obszary Natura 2000 zlokalizowane są poza terenem obrębu Rokocin.

3.3. Obiekty i obszary proponowane do objęcia ochroną.

Aktualnie w obrębie obszaru prac nad planem nie występują obiekty jak i obszary proponowane do objęcia ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

Zgodnie z treścią Studium na obszarze gminy Starogard Gdański przewidziano postulowane formy ochrony przyrody:

- we wschodniej części gminy obejmującego zakola rzeki Wierzycy i Węgiermucy o wybitnych walorach krajobrazowych, tereny bagien i torfowisk u zbiegu granic gmin Pelplin i Tczew
- rozszerzenie granic istniejącego Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Wierzycy do granic miasta z rozlewiskiem Piesienicy.

Proponowane obszary do objęcia ochroną znajdują się poza obszarem obrębu Rokocin.

4. Walory krajobrazowe obszaru.

Obszar opracowania położony jest w granicach wysoczyzny morenowej falistej i równinnej, wzniesionej średnio 60-100 m n.p.m. (Ekofizjografia 2019).

Obszar obrębu charakteryzuje się łagodnie pofalowaną rzeźbą lokalnie opadającą na północ do stromościennej doliny rzeki Piesienicy a w centralnej części do rynny jeziora Rokocińskiego z ciekim przepływającym przez jezioro. Dolina cieków wyraźnie zarysowuje się w krajobrazie wsi.

Walorem krajobrazowym są jeszcze występujące licznie w północnej jak i północno - wschodniej części otwarcia widokowe na tereny rolne i nieużytki z pojedynczymi płatami lasu i zadrzewionymi kępami drzew. Walorem krajobrazowym jest też park podworski położony w centralnej części wsi w otoczeniu lasów. Południowo-wschodnia część obszaru, przy wsi Koteże, cechuje się licznie występującą tu zabudową mieszkaniową.

Elementem wpływającym negatywnie na krajobraz jest droga krajowa przecinająca obręb równoleżnikowo. Wzdłuż ww. drogi skoncentrowana jest zabudowa wsi głównie z funkcjami usługowo-produkcyjno - składowymi. Jednym z elementów antropogenicznych widocznych w krajobrazie jest też stacja bazowa telefonii komórkowej oraz linie elektroenergetyczne.

Fot.1. Widok na północny kraniec obrębu, tereny rolne nie zagospodarowane nad rzeką Piesienicą Fot. K. Łukowicz

Fot.2. Widok na północny kraniec obrębu, teren zieleni przy ujściu cieku do rzeki Piesienicy Fot. K. Łukowicz

Fot.3. Panorama z drogi krajowej na południową część obrębu. Styk funkcji rolniczej i zabudowy mieszkaniowej. Fot. K. Łukowicz

Fot.4. Panorama na użytkowany rolniczo teren w tle z zadrzewioną doliną cieku na północ od centrum wsi Fot. K. Łukowicz

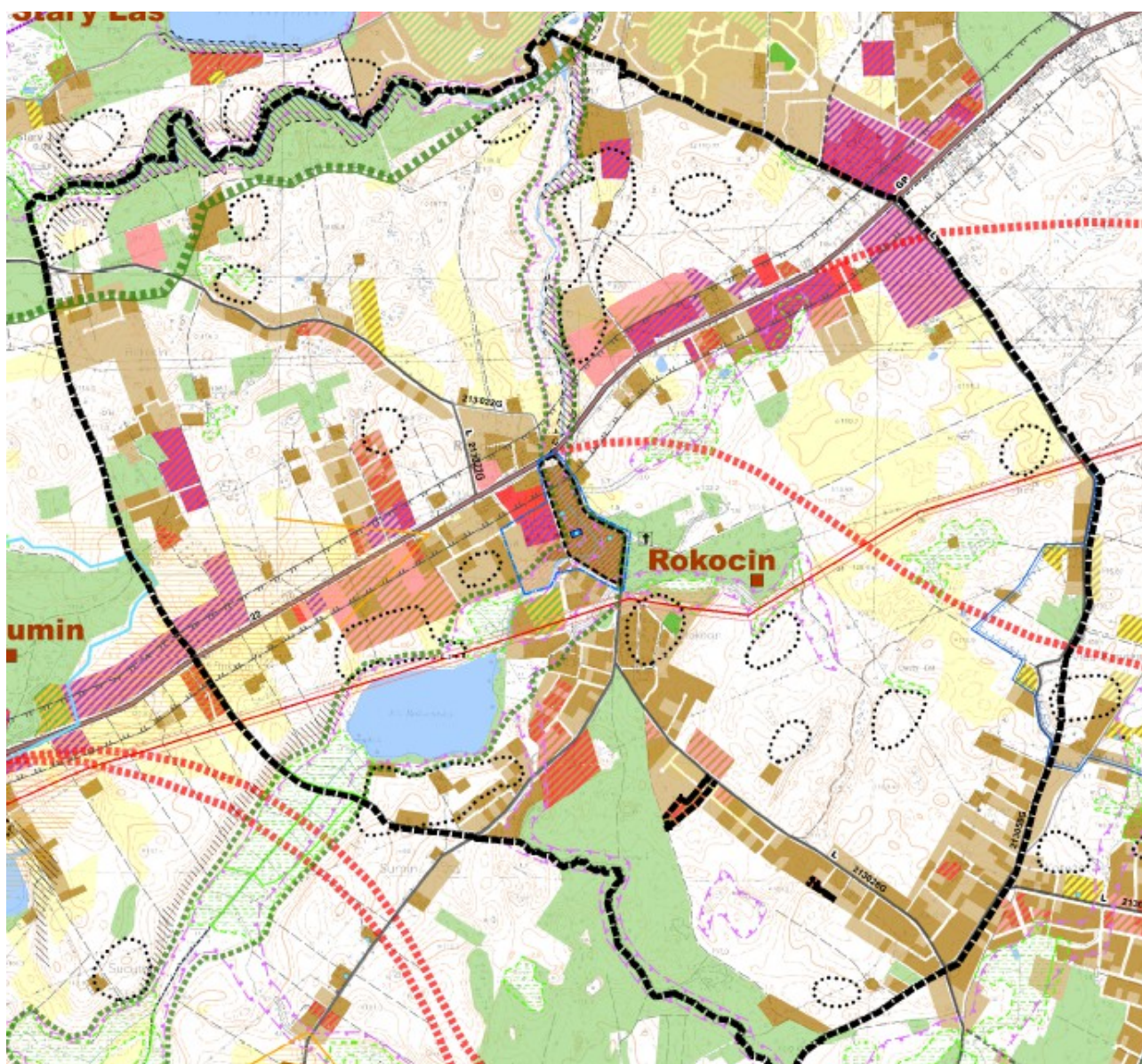

*Fot. 5. Pozostałości dawnego siedliska rolniczego z towarzyszącą zielenią w zachodniej części obrębu.
Fot. K. Łukowicz*

5. Zapisy Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Starogard Gdański

W stosunku do obszaru prac nad planem, Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Starogard Gdański przewiduje poniższe wskazania co do przyszłego zainwestowania. Dla przeważającej części obszaru opracowania na terenach rolniczych Studium przewiduje tereny rolne oraz tereny rozwojowe pod różne funkcje, Wzdłuż drogi krajowej przewidziano przede wszystkim funkcje usługowe, usługowo – produkcyjne, magazynowo – składowe.

Wieś Rokocin (podobnie jak Kokoszkowy czy Owidz) w całości zgodnie z zapisami Studium należy do I Strefy podmiejskiej, obszaru intensywnej urbanizacji i największych powiązań z miastem Starogard Gdański – ośrodek pierwszego rzędu. Strefa podmiejska jest obszarem dynamicznie postępujących procesów suburbanizacji. Zmieniają one dogłębnie pierwotny charakter wiejskiego zagospodarowania.

Ryc. 11. Obręb Rokocin na tle planszy Studium Źródło: <http://starogardgdanski.e-mapa.net/>

Wieś Rokocin jest pod silną presją inwestycyjną czego dowodem są tereny rozwojowe pod funkcje nie tylko produkcyjne ale i usługowe i mieszkaniowe wzdłuż drogi krajowej oraz tereny pod nowe tereny zabudowy przy granicy z obrębem Koteżę oraz Sumin.

Zgodnie z zapisami Studium, Rokocin jest to wieś zorganizowanego wokół pięknego i w miarę dobrze utrzymanego założenia parkowo-pałacowego. Niestety częściowo jest ona rozdzielona przez przebieg drogi krajowej nr 22. Na południe Rokocina tworzą się nowe, zupełnie oderwane od pierwotnego układu wsi obszary osiedli mieszkaniowych, związane z osadnictwem podmiejskim, ciągnące się aż do granic obrębu Koteże.

Ze względu na sąsiedztwo z miastem zgodnie z treścią Studium w obszarze miejscowości Rokocin występują tereny rozwojowe pod zabudowę o różnych funkcjach: od mieszkaniowej jednorodzinnej na

zachodnich i południowych rubieżach, po funkcje usługowe i produkcyjne, składowe oraz towarzyszącą zabudową mieszkaniową. Przez obręb przebiega droga krajowa nr 22, która determinuje kierunki rozwoju przede wszystkim tu najwięcej skumulowanych jest funkcji usługowych, przede wszystkim , składy, magazyny, usługi związane z autohandlem, naprawą samochodów.

Na terenie obrębu występuje obszar oddziaływania transportu drogowego. W skali gminy Starogard Gdański obejmuje miejscowości, których funkcjonowanie jest zdeterminowane przez ponadlokalne układy transportowe przebiegające przez te wsie lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie (autostrada A1, droga krajowa nr 22, drogi wojewódzkie nr 222 i 229). Obszar obejmuje fragmenty wschodniego obszaru gminy bezpośrednio powiązane z węzłami autostrady A1: Szpęgawsk, Zduny, Brzeźno Wielkie, powiązane przez węzeł Swarżyn oraz Jabłowo, Lipinki Szlacheckie i fragment obrębu Klonówka na wschód od autostrady A1 powiązane przez węzeł autostradowy Pelplin; tereny położone w bezpośrednim sąsiedztwie dróg: drogi krajowej nr 22 (miejscowości Sucumin, Rokocin, części Nowej Wsi Rzecznej, Szpęgawsk, Zduny) oraz dróg wojewódzkich nr 222 (Siwiałka, Trzcińsk, Kokoszkowy, Janowo, Obszar osnowy ekologicznej gminy Obejmuje obszary dużych kompleksów leśnych, dolin rzecznych (Wierzycy i Węgiernicy) oraz ciągów jezior położonych wzdłuż rynien polodowcowych: Godziszewskiego, Zduńskiego, Szpęgawskich (Rywałd), Płaczewo, Sumińskiego, Staroleskiego i Żygowieckiego. Zawiera częściowo Obszary Chronionego Krajobrazu istniejące i postulowane – zachodnie fragmenty obrębów Siwiałka i Trzcińsk, obręb Ciecholewy, znaczne fragmenty obrębów Szpęgawsk i Rywałd, fragment obrębu Sumin i Rokocin, fragmenty obrębów Stary Las, Krąg, Żabno i Nowa Wieś Rzeczna, fragmenty obrębów Kolincz, Klonówka i Lipinki Szlacheckie. Priorytem działań przestrzennych jest tutaj polityka ochronna cennych walorów przyrodniczych gminy przed innymi formami zainwestowania i zabudowy.

Wyznaczone w Studium strefy ochrony osnowy przyrodniczej, obejmują obszary dużych kompleksów leśnych, dolin rzecznych (Wierzycy i Węgiernicy) oraz ciągów jezior położonych wzdłuż rynien polodowcowych: Godziszewskiego, Zduńskiego, Szpęgawskich (Rywałd), Płaczewo, Sumińskiego, Staroleskiego i Żygowieckiego. Zawiera częściowo Obszary Chronionego Krajobrazu istniejące i postulowane – zachodnie fragmenty obrębów Siwiałka i Trzcińsk, obręb Ciecholewy, znaczne fragmenty obrębów Szpęgawsk i Rywałd, fragment obrębu Sumin i Rokocin, fragmenty obrębów Stary Las, Krąg, Żabno i Nowa Wieś Rzeczna, fragmenty obrębów Kolincz, Klonówka i Lipinki Szlacheckie. Priorytem działań przestrzennych jest tutaj polityka ochronna cennych walorów przyrodniczych gminy przed innymi formami zainwestowania i zabudowy. Osnowę ekologiczną obszaru gminy tworzy przede wszystkim korytarz ekologiczny Doliny Wierzycy (ranga regionalna) oraz stanowiące jego uzupełnienie i wzmocnienie korytarze ekologiczne: otoczenia Doliny Szpęgawy i otoczenia Dolin Janki, Bielicy i Strugi Młyńskiej (ranga subregionalna).

Wzdłuż rzeki Piesienica, zgodnie z zapisami Studium przebiega regionalny korytarz ekologiczny zaś wzdłuż bezimiennego cieku przepływającego przez jezioro Rokocin także wyznaczono lokalny korytarz ekologiczny.

Historyczna zieleń parków i cmentarzy - dotyczy parków wiejskich i parków w zespołach dworsko-parkowych oraz cmentarzy w miejscowościach i okolicach miejscowości: – Jabłowo, Owidz, Klonówka, Kolincz, Krąg, Nowa Wieś Rzeczna, Rokocin, Sucumin, Sumin i Szpęgawsk (parki) – Brzeźno Wielkie, Dąbrówka, Jabłowo, Owidz, Klonówka, Kokoszkowy, Kolincz, Krąg, Linowiec, Nowa Wieś Rzeczna, Siwiółka, Sumin, Szpęgawsk, Trzcińsk (cmentarze) obowiązują następujące zasady: • przedmiotem ochrony jest historyczna zieleń, • postuluje się rehabilitację i przekształcenia parków i cmentarzy w ich historycznych granicach z zachowaniem wartościowego starodrzewu zieleni wyznaczającej układ kompozycyjny, • postuluje się wykorzystanie parków jako tereny zieleni ogólnodostępnej oraz zieleni wzbogacającej ośrodek ekologiczną gminy.

Ekspozycja krajobrazu kulturowego, w tym cennych historycznie panoram wsi: Dąbrówka, Klonówka, Kokoszkowy, Krąg, Sucumin, Sumin, Szpęgawsk oraz zespołów zabudowy założeń folwarcznych (w miejscowościach: Jabłowo, Owidz, Klonówka, Krąg, Nowa Wieś Rzeczna, Rokocin, Sucumin i Szpęgawsk) od strony ciągów komunikacyjnych, a także tło widoku podlegają ochronie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

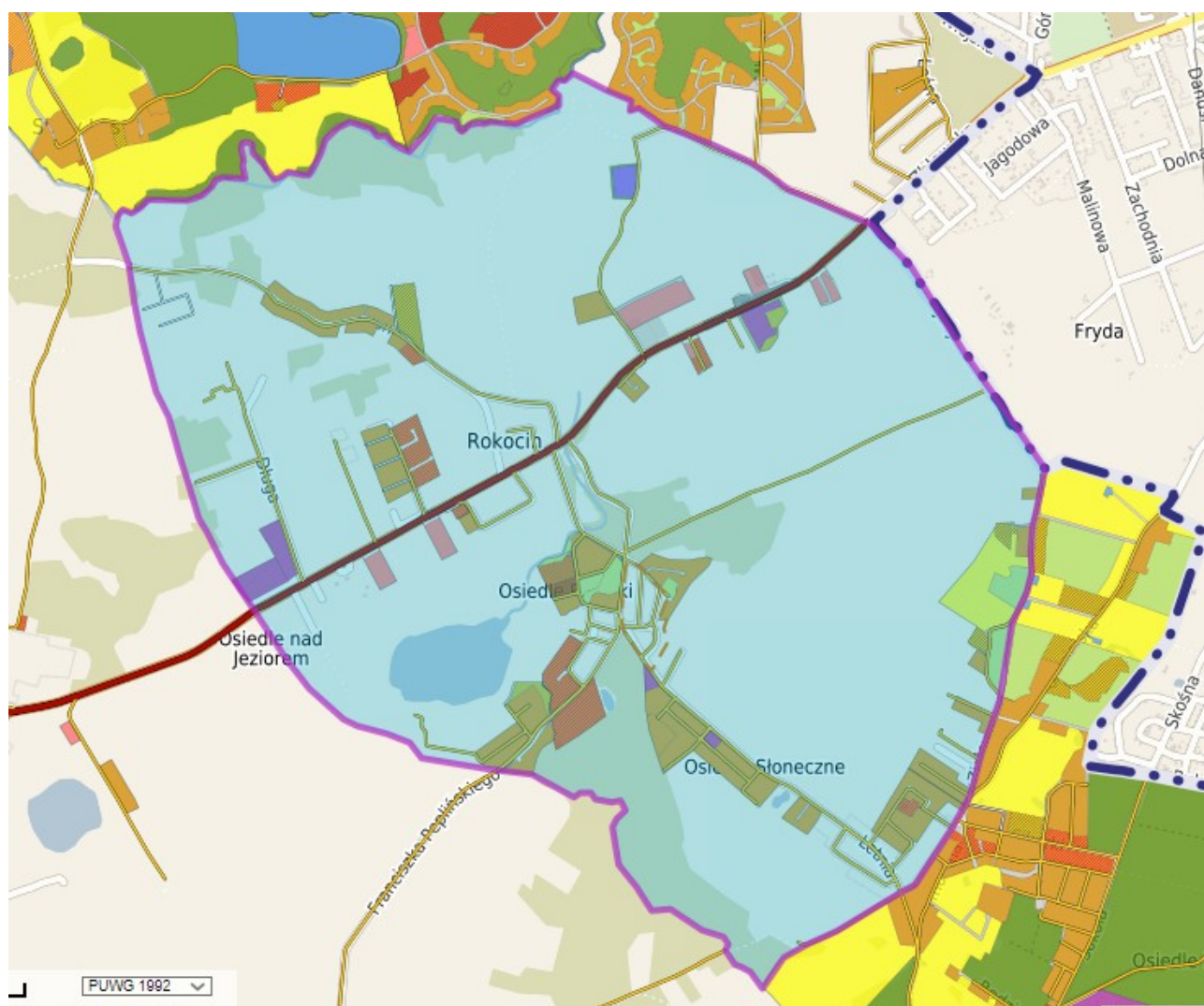
Zgodnie z zapisami Studium rzeki, cieki wodne kanały i ich otoczenie winny zachować ciągłość. Ograniczenie zabudowy na obszarach o niekorzystnych warunkach do zabudowy, które jednocześnie tworzyć będą obszary aktywnie biologicznie: w pasach terenów wzdłuż rzek na obszarach o wysokim poziomie wód gruntowych na terenach o złych warunkach geotechnicznych – grunty organiczne (grunty zbudowane z torfów, mułów, murszów) .

Sporządzone w 2016 r. „Studium techniczno-ekonomiczno-środowiskowe Obwodnicy Starogardu Gdańskiego”¹¹ przewiduje 3 zasadnicze warianty przebiegu drogi: • wariant II to wariant pośredni pomiędzy wariantami I i III. Według tego wariantu obwodnica rozpoczynałaby się za Rokocinem, ulicę Lubichowską w Starogardzie przecinałaby na północ od Osiedla Przylesie.

6. Zapisy obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego.

Na terenie wsi Rokocin obowiązują zapisy kilkudziesięciu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (wymienionych na początku treści Ekofizjografii).

Obowiązujące plany przewidują głównie funkcje zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej: wzdłuż dróg w północnej i w południowej części obrębu jak też w nawiązaniu do obecnej zabudowy wsi i na granicy z obrębem Koteże (funkcja mieszkaniowa, rolna i tereny zieleni). Funkcję usługową przewidziano na południowy-wschód od jeziora Rokocińskiego. Funkcje zabudowy usługowej, mieszkaniowo-usługowej i produkcyjnej przewidziano przede wszystkim wzdłuż drogi krajowej. Plany przewidują też funkcję produkcyjną na pojedynczym terenie w północnej części obrębu. Tereny obowiązujących planów są rozmieszczone głównie przy istniejących drogach.

Ryc. 12. Obręb Rokocin na tle sytuacji planistycznej Źródło: <http://starogardgdanski.e-mapa.net/>

7. Obszary objęte ochroną konserwatorską. Dziedzictwo kulturowe.

W centralnej części wsi zlokalizowany zespół dworsko-pałacowy w formie dworu i parku dworskiego został wpisany 15.02.1988 roku do rejestru zabytków (pod numerem 1206 w rejestrze).

Sieć osadnicza na terenie gminy jest uwarunkowana trzema czynnikami:

- 1) historycznym rozwojem osadnictwa wiejskiego,
- 2) sąsiedztwem ważnego ośrodka, pierwotnie grodowego, a później miejskiego,
- 3) położeniem przy szlakach komunikacyjnych.

Wśród nich są wsie stanowiące tradycyjne ośrodki wiejskie, pełniące historycznie, dzięki zlokalizowanym tam parafiom, majątkom ziemskim, funkcje centrów administracyjnych, życia społecznego i gospodarczego – są to: Rokocin – wieś zorganizowanego wokół pięknego i w miarę dobrze utrzymanego założenia parkowo-pałacowego. Niestety częściowo jest ona rozdzielona przez przebieg drogi krajowej nr 22. Na południe Rokocina tworzą się nowe, zupełnie oderwane od tego układu obszary osiedli mieszkaniowych, związane z osadnictwem podmiejskim, ciągnące się aż do granic obrębu Koteże. W tym zestawieniu najmniejszy udział budynków związanych z rolnictwem, a równocześnie znaczny udział zabudowy mieszkaniowej mają obręby podmiejskie: Kokoszkowy, Nowa Wieś Rzeczna, Rokocin i Kolincz. Te obręby generalnie posiadają bardzo zróżnicowaną strukturę funkcjonalną ze znacznym udziałem usług. Opisane procesy historyczne znajdują przykłady w licznych założeniach ruralistycznych na obszarze Gminy. Są to układy przestrzenne całych wsi oraz zespoły dworsko-parkowe o wyjątkowo zachowanych planie i elementach struktury. Należą do nich zespoły ruralistyczne, w tym Rokocin. Zespoły dworsko-parkowe: w Jabłowie, w Kręgu, w Nowej Wsi Rzecznej (z folwarkiem), w Owidzu, w Rokocinie, w Suminie, w Szpęgawsku (Studium 2015).

Parki podworskie w gminie Starogard Gdański zachowały częściowo cenne skupiska zabytkowej zieleni, jednak część z nich uległa dewastacji – zniszczenie zasobów tego typu, czy to w całości i czy tylko fragmentarycznej jest praktycznie nieodwracalne. Jednym z ważniejszych układów tego typu jest *Rokocin* - ok. 4,0 ha, park o charakterze kompozycji swobodnej, aleja bukowa, dominanty parkowe na zamknięciach ciągów pieszych, ciekawe gatunki drzew. Przez park płynie strumień (Studium 2015).

Na terenie obrębu Rokocin występują licznie strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych.

Ponad to, w lesie, na wschód od zespołu dworsko-parkowego, znajduje się miejsce martyrologii związane z mordem ludności cywilnej (grób masowy) z czasów II Wojny Światowej.

8. Diagnoza stanu wybranych elementów środowiska przyrodniczego, zagrożenia i źródła zagrożeń środowiska.

8.1. Stan powietrza atmosferycznego, uciążliwość akustyczna.

Na obszarze Gminy Starogard Gdański brak jest stałej sieci monitoringu zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, z której wyniki jednoznacznie dokumentowałyby aktualny stan czystości atmosfery w gminie. Najbliższa stacja monitoringowa WSSE znajduje się w mieście Starogardzie Gdańskim, ale wyniki stanu czystości powietrza rejestrowane w mieście nie mogą być reprezentatywne dla obszaru gminy. Fragmentaryczne dane uzupełnia „Program ochrony powietrza dla strefy kwidzyńsko-tczewskiej”. W ramach programu prowadzony był cykl pomiarów i analiz zebranych w dokumentacji pn. „Dokumentacja do programu ochrony powietrza dla strefy kwidzyńsko-tczewskiej w województwie pomorskim w zakresie stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀, SO₂ i benzo[α]pirenu”, opracowana przez Biuro Studiów i Pomiarów Proekologicznych „Ekometria” Sp. z o.o, która stała się podstawą dla ustaleń ww. programu. Program został przyjęty Uchwałą Nr 832/XXXV/09 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 25 maja 2009 roku w sprawie określenia programu ochrony powietrza dla strefy kwidzyńsko-tczewskiej. Główne wnioski wynikające z programu wskazują, że na obszarze Gminy Starogard Gdański nie występują poważniejsze przekroczenia badanych stężeń pyłów i substancji. Nigdzie na obszarze gminy nie został przekroczony dopuszczalny poziom SO₂ dla okresów uśredniania wyników pomiarów wynoszących 24 godziny oraz rok kalendarzowy. Również brak przypadków przekroczenia poziomu benzo[α]pirenu dla okresów uśredniania wyników pomiarów wynoszących 24 godziny oraz rok kalendarzowy. Nie są również przekroczone dopuszczalne poziomy pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśredniania wyników pomiarów – rok kalendarzowy. Jedynie w roku 2007 odnotowano przekroczenia dopuszczalne poziomy pyłu zawieszonego PM₁₀ o okresie uśredniania wyników pomiarów – 24 godziny. Miało to miejsce na fragmentach obrębów Okole, Janowo, Dąbrówka, Żabno, Rywałd i Kokoszkowy, położonych przy samej granicy z Miastem Starogard Gdański. Przekroczone zostały wartości dopuszczalne w wysokości 50 µg/m³, ale w niektórych miejscach, np. w obrębach Janowo i Szpęgawsk, przy samej granicy z miastem, przekroczony został poziom 60 µg/m³, a w Janowie na terach najbliższej przylegających do miasta przekroczone nawet poziom 65 µg/m³. Wszystkie koncentracje stężeń pyłów i badanych substancji dla strefy mają miejsce wokół największych miast – w rejonie Gminy Starogard Gdański jest Miasto Starogard. W większości przypadków poziom pyłu zawieszonego PM₁₀, SO₂ i benzo[α]pirenu ma charakter napływowy (zazwyczaj w granicach 60 % - 80 %, rzadziej 40 % - 60 %). Z lokalnych źródeł największymi emitorami, są rolnictwo (emisja powierzchniowa) i drogi (emitery liniowe). Wyraźnie wyższe stężenia pyłu zawieszonego PM₁₀, SO₂ oraz benzo[α]pirenu występują wzdłuż dróg: DK nr 22 oraz DW nr 222 i 229. Ponieważ pomiary prowadzone były przed rokiem 2008 brak danych, jak wzrósł poziom zanieczyszczeń wzdłuż oddanej do użytku autostrady A1 – ta zmiana istotnie dezaktualizuje opis istniejącego stanu atmosfery w roku 2010. Wnioski wynikające z raportu są następujące: chociaż większość zanieczyszczeń pochodzi z obszaru miasta, a w drugim rzędzie z dróg, jedynym

efektywnym sposobem na lokalne obniżenie stężeń pyłów i substancji toksycznych jest ograniczenie emisji pochodzących z ogrzewania domów mieszkalnych oraz z zakładów przemysłowych zlokalizowanych głównie w zabudowie dawnych wielkoobszarowych gospodarstw rolnych. W mniejszym stopniu możliwa jest ingerencja w emisje pochodzenia rolniczego.

8.2. Źródła promieniowania elektromagnetycznego

Przez teren obrębu przebiegają linie elektroenergetyczne a w centrum wsi zlokalizowana jest stacja bazowa telefonii komórkowej - będąca źródłem promieniowania elektromagnetycznego.

8.3. Obiekty mogące wpłynąć na stan środowiska i warunki życia mieszkańców.

Na terenie obrębu Rokocin występują obiekty produkcyjne, m. in. takie jak: Skoda HADM Gramatowski – Rokocin – salon samochodowy, serwis; - TCo Trading Company s.j. – Rokocin – akcesoria meblowe; - Hurtownia Koszałka AGD – Rokocin Hurtownia materiałów budowlanych – Rokocin- Produkcja mebli tapicerskich – Rokocin (Buława)- GILLMET Sp. z o.o. – Rokocin - produkcja konstrukcji stalowych. Obiekty te nie są kwalifikowane jako obiekty mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

Głównym obiektem i źródłem ponadnormatywnego oddziaływania jest przebiegająca przez obręb droga krajowa nr 22. Droga ta budowana była w okresie międzywojennym, jako pierwszy etap autostrady Berlin – Królewiec, była w dużej mierze wytyczana poza historycznymi szlakami handlowymi. Dlatego tylko w niektórych przypadkach przebiega ona wzdłuż ulic wiejskich miejscowości rozmieszczonych na tej trasie. Najmocniej jednak droga ta ingeruje w strukturę Sucumina i Rokocina, tworząc barierę przestrzenną dzielącą te miejscowości na izolowane części, degradując centra tych wsi. Bariera ta szczególnie dotkliwa, ze względu na wysoką klasę techniczną tej drogi (GP), wykluczającą niezbędną dla zachowania spójności wsi ilość przejść pieszych i lokalnych powiązań transportowych. Z drugiej strony tu również obserwuje się procesy rozlewania się zabudowy wzdłuż tego szlaku, z negatywnym skutkiem dla możliwości spełnienia warunków stosownych do klasy technicznej tej drogi (Studium 2015).

W centrum wsi zlokalizowana jest też stacja bazowa telefonii komórkowej, która jest źródłem promieniowania elektromagnetycznego.

W przypadku zaistnienia ponadnormatywnego hałasu od drogi krajowej lub ze strony prowadzonej działalności gospodarczej zaleca się zastosowanie środków technicznych np. osłon przed hałasem lub zastosowania stolarki okiennej o zwiększonej izolacyjności akustycznej dla obiektów chronionych akustycznie.

9. Naturalne zagrożenia przyrodnicze.

9.1. Zagrożenie powodzią.

Obręb Rokocin położony jest poza terenami bezpośredniego zagrożenia powodzią, wyznaczonymi dla gminy Starogard Gdański. Tereny te występują głównie w dolinie rzeki Wierzycy przepływającej przez Starogard Gdański na północny wschód od obrębu.

Przepływająca wzdłuż północnej granicy obszaru opracowania rzeka Piesienica nie została ujęta na mapach szczególnego zagrożenia powodzią (zamieszczonych m.in. na portalu <https://wody.isok.gov.pl>) jednakże w samej dolinie rzeki wystąpić mogą lokalne podtopienia (podczas wezbrań).

9.2. Obszary narażone na osuwanie się mas ziemnych.

Na terenie planu nie występują tereny osuwisk oraz obszary narażone na osuwanie się mas ziemnych ujęte w powiatowym rejestrze osuwisk i terenów narażonych na osuwanie się mas ziemi.

Na terenie obrębu Rokocin strome stoki występują w dolinie rzeki Piesienicy, występują też przy północnej granicy obszaru oraz wzdłuż rozcięcia erozyjnego w centralnej części obrębu. Pojedyncze tereny, na skraju doliny rzeki charakteryzują się równocześnie stromymi stokami o spadkach powyżej 20 % i stanowić mogą tereny potencjalnie narażone na osuwanie się mas ziemi.

10. Dotychczasowe zmiany w środowisku przyrodniczym. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu zagospodarowania przestrzennego. Wstępna prognoza dalszych zmian zachodzących w środowisku.

Prognozuje się, że przyszłe zmiany w środowisku związane byłyby z kontynuacją dotychczasowego zagospodarowania, w tym lokalizacji zabudowy usługowo – produkcyjno – składowej z przeważnie wzdłuż drogi krajowej oraz sukcesywnej parcelacji gruntów i powstawania nowej zabudowy mieszkaniowej na wschodnich i północno-zachodnich rubieżach wsi oraz w jej centrum.

Przewiduje się, że poziom emisji byłby na dotychczasowym poziomie, głównie od drogi krajowej. Nie przewiduje się powstania źródeł degradacji środowiska.

Na terenie wsi Rokocin ograniczenia dla przyszłego zainwestowania będą stanowiły istniejące korytarze ekologiczne rzeki Piesienicy, tereny stromych spadków terenu a także podmokłości śródpolne. Głównym czynnikiem napędzającym presję inwestycyjną jest droga krajowa i zlokalizowane przy niej głównie funkcje związane z usługami związanymi z motoryzacją.

11. Uwarunkowania zagospodarowania terenu.

Rokocin to wieś zorganizowana wokół pięknego i w miarę dobrze utrzymanego założenia parkowo-pałacowego. Niestety częściowo jest ona rozdzielona przez przebieg drogi krajowej nr 22. Na południe Rokocina tworzą się nowe, często zupełnie oderwane od tego układu obszary osiedli mieszkaniowych, związane z osadnictwem podmiejskim, ciągnące się aż do granic obrębu Koteże (Studium 2015).

Obręb Rokocin zlokalizowany jest przy drodze krajowej nr 22 w sąsiedztwie miasta Starogard Gdański co ma wpływ na dotychczasowe jak i na przyszłe zagospodarowanie. Generalnie obręb ten, poza niewielkimi wyjątkami, charakteryzuje się korzystnymi warunkami dla przyszłego zainwestowania. Aktualnie południowe rubieże Rokocina charakteryzują się sukcesywnym rozwojem funkcji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Proces urbanizacji postępuje z roku na rok zmieniając dotychczasowy rolniczy krajobraz wsi, szczególnie widoczne jest to w południowo-wschodniej części w i w sąsiedztwie wsi Koteże. Zmiany w przestrzeni wsi uwiadcniają się także wzdłuż drogi krajowej gdzie z roku na rok powstają nowe tereny inwestycyjne będące też konsekwencją są obszarów rozwojowych wyznaczonych w Studium.

Ograniczeniem dla przyszłej zabudowy są tereny leśne oraz korytarze ekologiczne o znaczeniu lokalnym doliny Piesienicy, przy północnej granicy obszaru obrębu oraz cieku i rynny Jeziora Rokocińskiego. Korytarze te pomimo, że częściowo są już zabudowane, to jednak otwarte w nich tereny łąk, tereny zadrzewione i leśne umożliwiają powiązania przyrodnicze.

Sąsiedztwo drogi krajowej stanowić może uciążliwość dla przyszłej zabudowy chronionej akustycznie. Pomimo tego proces urbanizacji, przeważanie funkcje usługowe ale też i produkcyjno-składowe w ostatnich latach się nasiliły ze względu na dogodne warunki lokalizacji oraz powiązania komunikacyjne z miastem.

Obszar wsi Rokocin charakteryzuje się korzystnymi uwarunkowaniami przyszłego zainwestowania ze względu na brak form ochrony przyrody, jednakże ograniczeniem dla przyszłej zabudowy mogą być też występujące licznie na terenie obrębu użytki rolne III klasy bonitacyjnej, których zgodnie z Ustawą z dnia 03 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1161, z z późn zmianami). Cyt. *„Przeznaczenie na cele nierolnicze i nieleśne: 1) gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I–III – wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi, z zastrzeżeniem ust. 2a, 2) gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa – wymaga uzyskania zgody Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa¹⁾ lub upoważnionej przez niego osoby, (...) 5) pozostałych gruntów leśnych – wymaga uzyskania zgody marszałka województwa wyrażanej po uzyskaniu opinii izby rolniczej.”*

12. Wnioski z opracowania ekofizjograficznego do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Analiza uwarunkowań środowiska przyrodniczego oraz warunków wynikających z uwarunkowań przyrodniczych, kulturowych, krajobrazowych dla terenów objętych przyszłą realizacją miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rokocin umożliwia sformułować poniższe wnioski do ustaleń :

- w przyszłym zainwestowaniu wskazane jest pozostawienie wysokiego udziału powierzchni biologicznie czynnej przy równoczesnym zachowaniu istniejącej zieleni wysokiej,
- umożliwienie powiązań przyrodniczych wzdłuż lokalnych korytarzy ekologicznych, w tym rzeki Piesienicy oraz cieku i otoczenia Jeziora Rokocińskiego. Planowane zagospodarowanie, nawiązujące do sąsiednich zabudowanych terenów powinno cechować się wysokim udziałem powierzchni biologicznie czynnej.
- wody powierzchniowe należy zagospodarować w obrębie terenu, do którego właściciel posiada tytuł prawny, w przypadku braku takiej możliwości wskazane odprowadzenie wód opadowych do kanalizacji deszczowej – głównie z terenów utwardzonych,
- zachowanie śródpolnych oczek wodnych, podmokłości i nieużytków oraz skupisk zadrzewień śródpolnych,
- zachowanie kompleksów leśnych oraz istniejących pojedynczych śródpolnych płątów lasu,
- zachowanie elementów dziedzictwa kulturowego i ich ochrona, w tym założenia dworsko-parkowego,
- w związku z sąsiedztwem drogi krajowej i jej akustycznym negatywnym oddziaływaniem na tereny obecnej i przyszłej zabudowy - dla przyszłej zabudowy chronionej akustycznie wskazane jest zastosowanie odpowiednich rozwiązań techniczne zabezpieczających przed hałasem.

13. Prognoza oddziaływania na środowisko.

13.1. Ustalenia projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przeznaczenie terenu oraz przewidywane zmiany funkcji w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Oddziaływanie na środowisko.

Prognozuje się, że przyszłe zmiany w środowisku na terenie obrębu Rokocin związane będą w większości z kontynuacją dotychczasowego zagospodarowania zabudowy usługowej, produkcyjnej, składowej i magazynowej, mieszkaniowej jednorodzinnej, ale też użytkowania rolniczego oraz leśnego z przecinającą go drogą publiczną klasy głównej przyspieszonej.

Projekt planu stanowi zmianę obowiązujących tu kilkudziesięciu planów miejscowych i zmian zlokalizowanych przede wszystkim wzdłuż istniejących dróg, w tym wzdłuż drogi krajowej. Projekt planu wsi Rokocin przewiduje w obrębie planów obowiązujących kontynuację dotychczasowego zagospodarowania, podtrzymując dotychczasowe ustalenia przede wszystkim kontynuację funkcji usługowej i mieszkaniowo-usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, głównie przy drodze krajowej z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Na terenach usługowych i produkcyjnych, gdzie plan dopuszcza lokalizowanie towarzyszącej / uzupełniającej funkcji mieszkalnej, na działce budowlanej dopuszcza się lokalizację tylko jednego budynku mieszkalnego lub jednego lokalu mieszkalnego w budynku usługowym (z wyjątkiem terenu 103.U,MMN, gdzie dopuszcza się 2 lokale mieszkalne).

Na pozostałym, sporym obszarze obrębu Rokocin, projekt planu przewiduje kontynuację zachowania użytkowania rolnego oraz utrzymania istniejących kompleksów leśnych. Na terenach rolniczych dopuszcza się lokalizację stawów, o ile nie pogorszy to stosunków wodnych na terenach sąsiednich.

W obrębie nowych planowanych funkcji przewiduje się odpowiednio następujące skutki realizacji zapisów analizowanego planu:

- Na terenach o przewadze nowej zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz nowej zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów i funkcji mieszkaniowej, przewiduje się częściową i znaczną utratę potencjału biotycznego nie powodującą degradacji środowiska. Występują one głównie wzdłuż drogi krajowej i w nawiązaniu do funkcji tam występujących.
- Na terenach z przewagą nowej zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej oraz usług, gdzie przewiduje się zmianę dotychczasowego przeznaczenia, prognozuje się częściową utratę potencjału biotycznego z zachowaniem odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnej, nie powodującą degradacji środowiska. Tereny te występują licznie na terenie obrębu tak w północnej i południowej jego części.
- Na terenach zieleni ogrodowej, zieleni urządzonej oraz zieleni izolacyjnej, przewiduje kontynuację zachowania wysokiego potencjału biotycznego. Tereny te głównie koncentrują się w korytarzu ekologicznym Jeziora Rokocińskiego.
- Na terenach zabudowy usługowej i zieleni urządzonej, nowe tereny usług sportu i rekreacji oraz tereny zabudowy usługowej oraz sportu i rekreacji (tereny o nr: 166 US, 229 160 U,ZP i 230 U, ZP) gdzie prognozuje się częściową utratę potencjału biotycznego z zachowaniem wysokiego udziału powierzchni biologicznie czynnej, nie powodującą degradacji środowiska. Tereny te skupiają się w centrum miejscowości.
- Terenami, gdzie przewiduje się utratę potencjału biotycznego są tereny dróg i komunikacji oraz infrastruktury technicznej, w tym tereny dróg dojazdowych, lokalnych i wewnętrznych, ciągów pieszko-jezdných. Tereny te występują w nawiązaniu do planowanej i istniejącej zabudowy wsi.
- Teren drogi publicznej klasy głównej przyspieszonej (drogi krajowej nr 22), jest terenem gdzie przewiduje się kontynuację dotychczasowego wysokiego oddziaływania na środowisko.

Dla większości terenów istniejącej zabudowy, przewidziano tereny zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, usługowo-mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej, mieszkaniowej wielorodzinnej i jednorodzinnej, zabudowy zagrodowej – gdzie w przewadze przewiduje się utrzymanie dotychczasowego użytkowania z odpowiednio do funkcji wskazaną powierzchnią biologicznie czynną.

Dla terenów rolnych, lasów, wód powierzchniowych śródlądowych - przewiduje się kontynuację zachowania wysokiego potencjału biotycznego (tereny rolne, tereny lasów, tereny wód powierzchniowych śródlądowych).

W nawiązaniu do istniejącej zabudowy, w centralnej części wsi dokument ustala kilka terenów funkcji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy mieszkaniowo-usługowej.

Nowa zabudowa mieszkaniowa przewidywana jest też przy zachodniej granicy planu.

Analizowany projekt planu zagospodarowania przestrzennego nie skutkuje koniecznością zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne. Utrzymane zostają też zgody na przeznaczenie gruntów leśnych na cele nieleśne ustalone w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Projekt dokumentu ustala różne wielkości udziału powierzchni biologicznie czynnej:

Dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i wielorodzinnej od 40% do 50 % powierzchni działki budowlanej.

Dla zabudowy usługowej 30 %. Dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej – 20 % - 50 %.

Dla zabudowy zagrodowej od 30 %, do 70 %, dla zieleni izolacyjno-ozdobnej.

Na terenie 229.U,ZP: 95%, a na terenie 230.U,ZP: 90%.

Teren zabudowy usługowej i obiektów produkcyjnych, składów i magazynów: - 10 % - 20 % powierzchni działki budowlanej

Dla pojedynczego terenu nr 269 R – przewidziano 30 % PBC i dopuszcza się lokalizację zabudowy zagrodowej, przy czym lokalizacja zabudowy zagrodowej możliwa wyłącznie w przypadku, gdy gospodarstwo rolne dla którego niezbędne jest sytuowanie siedliska ma powierzchnię min. 2 ha.

Ponad to, wzdłuż granic terenów zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych i składów oraz wzdłuż cieków i rowów melioracyjnych na terenach zabudowy mieszkaniowej projekt planu nakazuje wprowadzić pas zieleni izolacyjno-krajobrazowej o szerokości nie mniejszej niż 4 m/6 m.

W centralnej i południowej części wsi, na dużych działkach przeznaczonych częściowo pod zabudowę mieszkaniową dokument wprowadza kategorię zieleni ogrodowej. Tereny te, położone przeważnie w lokalnym korytarzu ekologicznym rzyny Jeziora Rokocińskiego i jego dopływu, stają się swoistym buforem między zwartą zabudową wsi a zbiornikiem wodnym i ciekim. Odstępstwo od tego stanowi pojedynczy teren (149 MN), położony na północ od brzegu jeziora Rokocińskiego w oderwaniu od zwartej zabudowy pomiędzy terenami przeznaczonymi pod zieleni ogrodową a terenami podmokłych łąk.

13.2. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczące infrastruktury technicznej oraz zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu.

Projekt dokumentu ustala by użytkowanie i zagospodarowanie terenu nie mogło stanowić źródła zanieczyszczeń dla środowiska wodno-gruntowego.

Nakazuje też zastosować takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, aby przeciwdziałać zagrożeniom środowiskowym z racji dopuszczanej funkcji. Zapisy dokumentu ustalają by projektowane użytkowanie i zagospodarowanie terenu nie mogło stanowić źródła zanieczyszczeń dla środowiska wodno-gruntowego; nakazują by zastosować takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, aby przeciwdziałać zagrożeniom środowiskowym z racji dopuszczanej funkcji. Na terenach rolniczych dopuszcza się lokalizację stawów, o ile nie pogorszy to stosunków wodnych na terenach sąsiednich

Dokument precyzuje też by uciążliwe oddziaływanie działalności gospodarczej nie mogło przekraczać granic terenu, do którego właściciel ma tytuł prawny a znajdujące się w nim pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi, winny być wyposażone w techniczne środki ochrony przed tymi uciążliwościami.

Ponad to dokument dla poszczególnych funkcji określonych w planie ustala, że obowiązuje poziom hałasu w środowisku, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Dodatkowym zapisem chroniącym przyrodę jest zapis: *przy realizacji ustaleń planu należy zapewnić ochronę siedlisk i stanowisk chronionych gatunków, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa dotyczącymi ochrony gatunkowej dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną.*

Dokument wprowadza nakaz zachowania istniejących cieków naturalnych, zbiorników wodnych i podmokłości.

Dla rowów położonych w granicach planu wprowadza ustalenia:

- należy zachować strefę o szerokości 5,0 m po obu stronach rowu wolną od zabudowy zapewniającą dostęp w celu prowadzenia prac konserwacyjnych, za wyjątkiem rowu położonego w pasie drogowym lub przylegającym do pasa drogowego, gdzie dostęp jest

zapewniony od strony drogi,

- dopuszcza się zmianę lokalizacji rowu w celu poprawy warunków zagospodarowania nieruchomości, pod warunkiem zastosowania rozwiązania alternatywnego przejmującego funkcje likwidowanych lub przebudowywanych rowów melioracyjnych;

- w przypadku uszkodzenia urządzeń drenarskich należy je naprawić lub przebudować system odwadniający w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń melioracyjnych.

Plan ustala też: planowane zainwestowanie nie może powodować pogorszenia stosunków wodnych na terenie objętym inwestycją oraz na terenach sąsiednich.

Powyższe zapisy korzystnie wpłyną na warunki środowiska w obszarze planu i w jego otoczeniu oraz umożliwiają ochronę elementów środowiska przyrodniczego.

Ponad to dokument reguluje też kolorystykę elewacji wprowadzając zapisy: wykończenie elewacji budynków winno spełniać warunki:

- 1) do wykończenia elewacji budynków należy stosować materiały typu: kamień, drewno, cegła, materiały cegłopodobne (klinkier, płytki ceramiczne), tynki, szkło,
- 2) kolorystyka: stonowana, pastelowa (biel, beże) lub wynikająca z zastosowania wyżej wymienionych materiałów – wyklucza się stosowanie jaskrawych kolorów,
- 3) należy stosować zharmonizowaną kolorystykę pokrycia dachów obejmującą kolory naturalnej dachówki ceramicznej, różne odcienie brązu i szarości oraz czerni,
- 4) do wykończenia elewacji budynków na terenach produkcyjnych i usługowych dopuszcza się zastosowanie do licowania elewacji tworzyw sztucznych, blach powlekanych (np. sidingu winylowego, paneli elewacyjnych z blach powlekanych, tworzyw sztucznych itp.),
- 5) na terenach produkcyjnych i usługowych dopuszcza się zastosowanie koloru innego niż wyżej wskazane, na powierzchni nie przekraczającej 20 % poszczegółnej elewacji budynku, wyklucza się kolory jaskrawe, neonowe;

Powyższe zapisy przyczynią się do ukształtowania ładu przestrzennego i walorów krajobrazowych obszaru wsi Rokocin.

14. Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Obszar planu zlokalizowany jest poza obszarowymi formami ochrony przyrody a ustalenia planu nie będą miały wpływu na przedmiot ochrony form ochrony przyrody, w tym na Obszary Natura 2000.

Dokument wprowadza zapis umożliwiający ochronę walorów przyrodniczych: *przy realizacji ustaleń planu należy zapewnić ochronę siedlisk i stanowisk chronionych gatunków, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa dotyczącymi ochrony gatunkowej dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną.*

Przewidziany nowy zestaw funkcji nie wpłynie negatywnie na środowisko przyrodnicze i formy

ochrony przyrody.

15. Oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze. Przewidywane oddziaływanie.: oddziaływanie znaczące, bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, długoterminowe, średnioterminowe i stałe, chwilowe, pozytywne i negatywne oddziaływanie ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego oraz oddziaływanie na ludzi.

Nowe tereny przeznaczone pod zabudowę na terenie obrębu Rokocin są obszarami kontynuującymi dotychczasowe ustalenia tylko na części obszaru. Przeważająca część obszaru planu zawiera ustalanie nowe biorące pod uwagę obowiązujące przeznaczenia pod zabudowę ale też ustalające nowe funkcje na terenie obrębu zgodnie z zapisami Studium gdzie przewidziano je pod zabudowę. Wpisują się one w zmianę w przestrzeni centralnej jak i zachodniej oraz wschodniej części obrębu będącego pod silną presją urbanizacji. Zmiany będą miały charakter trwałe. Okresowe zmiany w krajobrazie zachodzić będą w czasie procesów budowy. W nawiązaniu do zabudowy wsi w centralnej i wschodniej części wsi wprowadzana jest m.in. nowa zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna.

Nowe tereny, w przewadze pod funkcję usługową, produkcyjną, składów i magazynów w tym z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej przewidziane są głównie (poza jednym wyjątkiem) w sąsiedztwie drogi krajowej lub w nawiązaniu do zabudowy już istniejącej.

Na obszarze obrębu, w nawiązaniu do istniejących dróg jak też istniejącej i planowanej zabudowy, w zachodniej, w centralnej, południowej i wschodniej jego części, przewidziano nowe tereny pod tereny z przewagą zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej oraz usług.

W centralnej części wsi, w obrębie korytarza ekologicznego oraz na terenach będących buforem między terenami wód i jeziora Rokocińskiego przewidziano tereny zieleni ogrodowej, zieleni urządzonej oraz zieleni izolacyjnej, na których przewiduje się kontynuację zachowania wysokiego potencjału biotycznego.

Tereny zabudowy usługowej i zieleni urządzonej, nowe tereny usług sportu i rekreacji oraz tereny zabudowy usługowej oraz sportu i rekreacji, gdzie prognozuje się częściową utratę potencjału biotycznego, zlokalizowane są w centralnej części wsi, na północny-wschód od jeziora Rokocińskiego.

Na obszarze planu wyklucza się przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko. Projektowane użytkowanie i zagospodarowanie terenu nie może stanowić źródła zanieczyszczeń dla środowiska wodno-gruntowego; należy zastosować takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, aby przeciwdziałać zagrożeniom środowiskowym z racji dopuszczonej funkcji. Ponad to na terenie 262.RM wyklucza się produkcyjny chów lub hodowlę zwierząt co zabezpieczy też elementy środowiska.

Kolejny zapis dokumentu nakazuje by *uciążliwe oddziaływanie działalności gospodarczej nie*

mogło przekraczać granic terenu, do którego właściciel ma tytuł prawny a znajdujące się w nim pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi, winny być wyposażone w techniczne środki ochrony przed tymi uciążliwościami. Zapisy te ograniczają możliwość wystąpienia sytuacji konfliktowych oraz chronią środowisko przyrodnicze.

Ocena oddziaływania na środowisko planu, obejmuje skumulowaną analizę wpływu miejscowego planu w jego ostatecznym kształcie oraz odnosi się też do przewidywanych wcześniej skutków miejscowych planów.

Dokument bierze pod uwagę zapisy Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Starogard Gdański, przyjętego Uchwałą Rady Gminy Starogard Gdański Nr XII/110/2015 z dnia 16 listopada 2015 r.

Pomimo, że analizowany dokument stanowi też zmianę obowiązującego planu, efekt końcowy będzie w postaci obiektów *kubaturowych na planowanych terenach, ukształtowania nowej zabudowy zgodnie z zachowaniem ładu przestrzennego oraz uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej.*

Plan przewiduje na terenach usługowych i produkcyjnych, gdzie plan dopuszcza lokalizowanie towarzyszącej / uzupełniającej funkcji mieszkalnej, na działce budowlanej dopuszcza się lokalizację tylko jednego budynku mieszkalnego lub jednego lokalu mieszkalnego w budynku usługowym (z wyjątkiem terenu 103.U,MMN, gdzie dopuszcza się 2 lokale mieszkalne).

15.1. Różnorodność biologiczna, rośliny, zwierzęta, ludzie.

Analizowany projekt planu utrzymuje funkcję lasów w północnej (wzdłuż rzeki Piesienicy) jak centralnej i południowej części, odsuwa zabudowę tworząc bufor w postaci terenów zieleni ogrodowej, tym samym umożliwia powiązania przyrodnicze wzdłuż lokalnych korytarzy ekologicznych.

Na niewielkim fragmencie przewiduje zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne oraz utrzymuje te, które zostały wydane na potrzeby obowiązujących dokumentów.

Plan przewiduje kontynuację terenów leśnych jako odrębnych płatów leśnych pośród terenów użytkowania rolnego.

Dokument zachowuje i uwzględnia też chroniony park podworski w centralnej części wsi.

Wokół granic terenów produkcyjnych i usługowych dokument przewiduje przebieg zieleni izolacyjno – krajobrazowej.

Zachowuje parametry zabudowy w dotychczasowym wymiarze, na tych terenach, gdzie przewidziana była zabudowa zgodnie z dokumentami obowiązującymi a także precyzuje nowe

parametry dla nowo wyznaczanych terenów zabudowy, określając powierzchnię biologicznie czynną na różnym poziomie od 10 % dla funkcji usługowej i obiektów produkcyjnych, składów, magazynów, do 50 % dla zabudowy mieszkaniowej.

15.2. Powierzchnia ziemi

Prognozuje się, że największe zmiany w obrębie Rokocin w powierzchni ziemi, na skutek zapisów analizowanego projektu planu, zajdą na nowych terenach przeznaczonych pod zabudowę, które rozlokowane są głównie wzdłuż drogi krajowej nr 22, w nawiązaniu do istniejącej zabudowy przy ww. drodze oraz w zachodniej części obrębu. Ale też w zachodniej i południowo-wschodniej części obrębu w ramach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Największe zmiany w powierzchni ziemi będą zachodziły podczas procesów budowy obiektów budowlanych na wszystkich terenach przewidzianych pod zabudowę lub rozbudowę. Zmiany będą miały charakter długoterminowy i trwałe i będą też kontynuacją dotychczas przewidywanych terenów pod zabudowę. Ponad to dokument w ramach planowanych funkcji usługowych wyklucza przeładunek, składowanie i magazynowanie materiałów sypkich mogących powodować pylenie, typu: węgiel, miął, żwir itp. co korzystnie wpłynie na stan powierzchni ziemi.

15.3. Klimat akustyczny i aerosanitarny

Potencjalnym i istniejącym źródłem hałasu na terenie obrębu jest przebiegająca przez teren wsi Rokocin droga krajowa nr 22, przewidziana w planie jako teren drogi publicznej klasy głównej przyspieszonej, gdzie przewiduje się kontynuację dotychczasowego wysokiego oddziaływania na środowisko.

Ponad to występujące na terenie obrębu inne drogi lokalne i dojazdowe mogą być źródłem hałasu i zanieczyszczeń komunikacyjnych na obszarach akustycznie chronionych, w tym na terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej. Generalnie ruch pojazdów na drogach jest źródłem uciążliwości w postaci emisji hałasu i zanieczyszczeń. Są one potencjalnym źródłem emisji do atmosfery, wód gruntowych i gleb, w tym zanieczyszczeń ropopochodnych do wód powierzchniowych.

Dokument wprowadza zapis: *wzdłuż drogi krajowej nr 22 (teren 01.KDGP) występują i mogą wystąpić przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu dla terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej i zagrodowej; w przypadku lokalizowania w sąsiedztwie drogi nr 22 nowej zabudowy, która powinna być chroniona przed hałasem, należy zastosować odpowiednie rozwiązania techniczne zabezpieczające przed hałasem.* Tym samym dokument umożliwia ochronę przed hałasem dla funkcji akustycznie chronionych.

15.4. Wody powierzchniowe i podziemne

Projekt planu nakazuje zachować istniejące ciekі naturalne, zbiorniki wodne i podmokłości a planowane zainwestowanie nie może powodować pogorszenia stosunków wodnych na terenie objętym inwestycją oraz na terenach sąsiednich.

Analizowany dokument przewiduje następujące ustalenia dotyczące odprowadzenia ścieków: *do sieci kanalizacji sanitarnej. Dopuszcza budowę nowych sieci kanalizacji oraz dopuszcza rozbudowę i przebudowę istniejących sieci, w celu dostosowania ich do potrzeb wynikających z ustaleń planu. Na obszarze objętym planem dopuszcza lokalizację nowych kompaktowych przepompowni ścieków (w sposób nie ograniczający podstawowego przeznaczenie terenów). Plan ustala, że na terenach (położonych poza strefą ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych „Południe”) nie objętych zasięgiem istniejącej sieci kanalizacji sanitarnej dopuszcza się odprowadzenie ścieków do przydomowych oczyszczalni ścieków lub do szczelnych zbiorników bezodpływowych; po zrealizowaniu sieci powstaje obowiązek właściciela nieruchomości do przyłączenia budynku do sieci kanalizacji sanitarnej. Natomiast na terenach położonych w strefie ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych „Południe” obowiązuje nakaz podłączenia nowej zabudowy do sieci kanalizacji sanitarnej, odprowadzenie ścieków sanitarnych do szczelnych zbiorników bezodpływowych jest dopuszczalne jedynie dla istniejącej zabudowy.*

Zapisy planu chronią w ten sposób zasoby ujęcia wody przed możliwością zanieczyszczenia.

Dokument przewiduje następujące ustalenia dotyczące odprowadzenia wód opadowych i roztopowych: *do kanalizacji deszczowej lub bezpośrednio do odbiorników: z terenów zabudowy mieszkaniowej i usługowej na tereny zieleni w granicach własnej działki, do studni chłonnych, zbiorników wodnych lub istniejących rowów, z terenów usługowo-produkcyjnych oraz parkingów - do kanalizacji deszczowej lub na tereny zieleni w granicach własnej działki, do rowów lub zbiorników wodnych; z terenów dróg – do kanalizacji deszczowej lub odprowadzanie powierzchniowe do odbiorników, którymi będą: grunt, przy zastosowaniu nawierzchni półprzepuszczalnych, studnie chłonne oraz rowy melioracyjne, w przypadkach określonych przepisami prawa, wody opadowe odprowadzane do wód powierzchniowych należy oczyszczać poprzez stosowną eliminację zawieszin i substancji ropopochodnych. Zaleca się gromadzenie wód opadowych w celu ich późniejszego wykorzystania do nawadniania terenów.*

Dokument poprzez powyższe zapisy zapewnia ochronę wód powierzchniowych i ochronę gruntu.

Zapisy planu zapewniają ochronę środowiska gruntowo-wodnego poprzez następujące sformułowanie: *„w przypadkach określonych przepisami prawa, wody opadowe odprowadzane do wód powierzchniowych należy oczyszczać poprzez stosowną eliminację zawieszin i substancji ropopochodnych”.*

Projekt dokumentu chroni grunt i wody powierzchniowe jak i podziemne przed przedostaniem się zanieczyszczeń.

Ponad to projekt planu uwzględnia położenie wschodniej części obrębu w zasięgu strefy ochronnej pośredniej ujęcia wód podziemnych „Południe” w Starogardzie Gdańskim obowiązują zakazy zawarte w Rozporządzeniu Nr 2/2014 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku z dnia 17.01.2014 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych „Południe” w Starogardzie Gdańskim, powiat starogardzki, woj. pomorskie (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 06.02.2014 r., poz. 511), zmienionym Rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gdańsku z dnia 13.04.2017 r. (Dz. Urz. Woj. Pomorskiego z 09.05.2017 r., poz. 1617). Projekt planu dopuszcza budowę nowych sieci wodociągowych oraz rozbudowę i przebudowę istniejących sieci, w celu dostosowania ich do potrzeb wynikających z ustaleń planu, na terenach 44.U,P, 45.RM i 10.MN dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z własnych ujęć wody.

15.5. Krajobraz

Dokument przewiduje zapisy chroniące krajobraz poprzez ochronę walorów kulturowych zachowując obiekty cenne historycznie wykończenie elewacji budynków winno spełniać warunki:

- do wykończenia elewacji budynków należy stosować materiały typu: kamień, drewno, cegła, materiały cegłopodobne (klinkier, płytki ceramiczne), tynki, szkło,
- kolorystyka: stonowana, pastelowa (biel, beże) lub wynikająca z zastosowania wyżej wymienionych materiałów – wyklucza się stosowanie jaskrawych kolorów,
- należy stosować zharmonizowaną kolorystykę pokrycia dachów obejmującą kolory naturalnej dachówki ceramicznej, różne odcienie brązu i szarości oraz czerń,
- do wykończenia elewacji budynków na terenach produkcyjnych i usługowych dopuszcza się zastosowanie do licowania elewacji tworzyw sztucznych, blach powlekanych (np. sidingu winylowego, paneli elewacyjnych z blach powlekanych, tworzyw sztucznych itp.),
- na terenach produkcyjnych i usługowych dopuszcza się zastosowanie koloru innego niż wyżej wskazane, na powierzchni nie przekraczającej 20 % poszczególnej elewacji budynku, wyklucza się kolory jaskrawe, neonowe.

Największe zmiany w krajobrazie wsi zajdą trwale na skutek zaplanowanych przy drodze krajowej ale też w zachodniej, południowej i centralnej części obrębu, nowej zabudowy o różnych funkcjach (opisanych we wcześniejszych rozdziałach niniejszego opracowania).

15.6. Wartości środowiska kulturowego

Analizowany dokument uwzględnia obszary i obiekty objęte ochroną konserwatorską : w tym obiekt i obszar wpisany do rejestru zabytków woj. pomorskiego stanowiący zespół dworsko-parkowy (dwór, park) nr rej. 1206 (d.1028) z dnia 15.02.1988 r. – objęty ścisłą ochroną konserwatorską. Plan ustala by wszelkie działania w obrębie budynku i parku wymagają

stosowania przepisów odrębnych dotyczących ochrony zabytków i opiece nad zabytkami.

Zapisy dokumentu chronią wartości kulturowe objęte ochroną konserwatorską.

Plan uwzględnia też istniejące na obszarze obiekty archeologiczne oraz zlokalizowany na terenie na terenie 232.ZL grób masowy ofiar zbrodni, dla którego ustala ochronę i dopuszcza lokalizację elementów zagospodarowania (nagrobków, małej architektury, pomnika) mających na celu wyeksponowanie historii miejsca.

15.7. Zasoby naturalne

Na terenie omawianego planu nie występują udokumentowane złoża i nie wydano koncesji na ich poszukiwanie czy wydobywanie.

16. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru. Ocena wpływu planowanego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu na stwierdzone siedliska przyrodnicze, korytarze ekologiczne, trasy migracji.

Biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu a także cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, położonych poza terenem obrębu Rokocin i w jego oddaleniu, także biorąc pod uwagę integralność tych obszarów nie przewiduje się negatywnych oddziaływań zapisów planu. Tym samym, nie przewiduje się kompensacji przyrodniczej.

Nie prognozuje się wpływu ustaleń planu na siedliska przyrodnicze oraz na korytarz ekologiczny rzeki Piesienicy i cieku przepływającego przez Jezioro Rokocińskie. Dokument wprowadza zapis umożliwiający ochronę gatunkową: *przy realizacji ustaleń planu należy zapewnić ochronę siedlisk i stanowisk chronionych gatunków, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa dotyczącymi ochrony gatunkowej dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną.*

Przewidywane w planie rozwiązania dotyczące gospodarki wodno-ściekowej ograniczają i niwelują wpływ planowanego zainwestowania zabezpieczając tym samym wody i siedliska objęte ochroną, które zlokalizowane są w dolinie rzeki Wierzycy na północ od terenu planu (poza obszarem opracowania).

Dokument utrzymuje przebieg cieku (dopływu jeziora Rokocińskiego) w centralnej części obrębu oraz rzeki Piesienicy ograniczając nową zabudowę, utrzymując tereny zieleni oraz wprowadzając zieleni ogrodową przy Jeziorze Rokocińskim.

Dokument ustalając zasady ładu przestrzennego oraz przewidując działania zapobiegające negatywnemu oddziaływaniu na środowisko prowadzonej działalności sprzyja zasadom zrównoważonego rozwoju.

17. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu jest częściowo zmianą obowiązujących ustaleń planów obowiązujących utrzymujący w większości dotychczas planowane zagospodarowanie. Nie przewiduje się rozwiązań alternatywnych dla wspomnianych ustaleń planu w gdyż nie pogarszają one stanu środowiska oraz zabezpieczają jego komponenty przed zanieczyszczeniem.

18. Transgraniczne oddziaływanie ustaleń planu.

Nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania ustaleń przedmiotowego planu.

19. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji zapisów planu.

Stan środowiska, w tym stan wód powierzchniowych oraz podziemnych jest stale monitorowany przez odpowiednie służby w tym przez WIOŚ. W czasie trwania procesu budowy należy monitorować ich zakres przestrzenny i ich oddziaływanie na środowisko oraz na sąsiednie tereny. Wskazana jest stała kontrola właściwej gospodarki odpadami oraz rozwiązań indywidualnego sposobu zaopatrzenia w ciepło.

20. Wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Przy sporządzaniu prognozy oddziaływania na środowisko nie napotkano na trudności dotyczące problemów związanych z zagadnieniami ochrony środowiska i przyrody.

21. Podsumowanie i wnioski.

Omawiany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wsi Rokocin przewiduje poniżej wymienione skutki oddziaływania na środowisko.

- Przewiduje się, że analizowany plan nie zmieni w znacznym stopniu dotychczas prognozowanego oddziaływania na środowisko na fragmentach gdzie obowiązują już ustalenia planów.
- Ustalenia projektu planu, względem stanu istniejącego, polegać będą na wprowadzeniu nowych terenów funkcji usługowej, usługowo-produkcyjnej oraz mieszkaniowej i mieszkaniowo - usługowej jak i usługowo-mieszkaniowej, szczególnie w sąsiedztwie drogi krajowej, ale też w nawiązaniu do istniejącej zwartej zabudowy wsi a także w nawiązaniu do istniejącej/planowanej zabudowy oraz dróg. na terenach usługowych i produkcyjnych, gdzie plan dopuszcza

lokalizowanie towarzyszącej / uzupełniającej funkcji mieszkalnej, na działce budowlanej dopuszcza się lokalizację tylko jednego budynku mieszkalnego lub jednego lokalu mieszkalnego w budynku usługowym (z wyjątkiem terenu 103.U,MMN, gdzie dopuszcza się 2 lokale mieszkalne).

- Projekt planu stanowi też zmianę obowiązujących tu kilkudziesięciu planów miejscowych i zmian zlokalizowanych przede wszystkim wzdłuż istniejących dróg, w tym wzdłuż drogi krajowej. Projekt planu wsi Rokocin przewiduje w obrębie planów obowiązujących kontynuację dotychczasowego zagospodarowania, przede wszystkim funkcji usługowej i mieszkaniowo-usługowej, obiektów produkcji, składów i magazynów z towarzyszącą zabudową mieszkaniową.
- Na sporym obszarze obrębu Rokocin, projekt planu przewiduje kontynuację zachowania użytkowania rolnego oraz utrzymania istniejących kompleksów leśnych.

W obrębie nowych planowanych funkcji przewiduje się odpowiednio następujące skutki realizacji zapisów planu:

- Na terenach o przewadze nowej zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz nowej zabudowy usługowej, obiektów produkcyjnych, składów i magazynów i funkcji mieszkaniowej, przewiduje się częściową i znaczną utratę potencjału biotycznego nie powodującą degradacji środowiska.
- Na terenach z przewagą nowej zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej oraz usług, gdzie przewiduje się zmianę dotychczasowego przeznaczenia, prognozuje się częściową utratę potencjału biotycznego z zachowaniem odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnej, nie powodującą degradacji środowiska.
- Na terenach zieleni ogrodowej, zieleni urządzonej oraz zieleni izolacyjnej, przewiduje kontynuację zachowania wysokiego potencjału biotycznego.
- Na terenach zabudowy usługowej i zieleni urządzonej, nowe tereny usług sportu i rekreacji oraz tereny zabudowy usługowej oraz sportu i rekreacji (tereny o nr: 166 US, 160 U,ZP, 229 i 230 U,ZP) gdzie prognozuje się częściową utratę potencjału biotycznego z zachowaniem wysokiego udziału powierzchni biologicznie czynnej, nie powodującą degradacji środowiska.
- Terenami, gdzie przewiduje się utratę potencjału biotycznego są tereny dróg i komunikacji oraz infrastruktury technicznej, w tym tereny dróg dojazdowych, lokalnych i wewnętrznych, ciągów pieszo-jezdných.

- Teren drogi publicznej klasy głównej przyspieszonej (drogi krajowej nr 22) jest terenem gdzie przewiduje się kontynuację dotychczasowego wysokiego oddziaływania na środowisko.
- Nie przewiduje się wpływu na tereny objęte formami ochrony przyrody, w tym na obszar Natura 2000 oraz nie przewiduje się działań kompensacyjnych.
- Ustalenia planu biorą pod uwagę zalecenia określone w opracowaniu ekofizjograficznym oraz są zgodne z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.
- Nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania ustaleń przedmiotowego planu oraz nie przewiduje się rozwiązań alternatywnych względem ustaleń planu.

Spis treści

1. WPROWADZENIE.....	3
1.1. Wstęp.....	3
2. Charakterystyka i analiza istniejącego stanu oraz funkcjonowania środowiska przyrodniczego terenu objętego planem zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rokocin w gminie Starogard Gdański.....	9
2.2. Powiązania przyrodnicze obszaru opracowania.....	11
2.3 . Budowa geologiczna, rzeźba terenu i warunki glebowe.....	13
2.4. Wody powierzchniowe i podziemne.....	16
2.5. Surowce naturalne i tereny udokumentowanych złóż surowców naturalnych.....	18
2.6. Szata roślinna.....	18
2.7. Lasy.....	18
2.8. Klimat i stan akustyczny.....	20
2.9. Zagrożenie powodzią i erozją.....	21
3. Formy ochrony przyrody.....	22
3.1. Obowiązujący i postulowany zakres ochrony środowiska przyrodniczego.....	22
3.2. Obszary Natura 2000.....	24
3.3. Obiekty i obszary proponowane do objęcia ochroną.....	25
4. Walory krajobrazowe obszaru.....	26
5. Zapisy Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Starogard Gdański.....	29
6. Zapisy obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego.....	32
7. Obszary objęte ochroną konserwatorską. Dziedzictwo kulturowe.	33
8. Diagnoza stanu wybranych elementów środowiska przyrodniczego, zagrożenia i źródła zagrożeń środowiska.....	35
8.1. Stan powietrza atmosferycznego, uciążliwość akustyczna.	35
8.2. Źródła promieniowania elektromagnetycznego.....	36
8.3. Obiekty mogące wpłynąć na stan środowiska i warunki życia mieszkańców.....	36
9. Naturalne zagrożenia przyrodnicze.....	37
9.1. Zagrożenie powodzią.....	37
9.2. Obszary narażone na osuwanie się mas ziemnych.....	37
10. Dotychczasowe zmiany w środowisku przyrodniczym. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu zagospodarowania przestrzennego. Wstępna prognoza dalszych zmian zachodzących w środowisku.....	37
11. Uwarunkowania zagospodarowania terenu.....	38
12. Wnioski z opracowania ekofizjograficznego do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.....	39
13. Prognoza oddziaływania na środowisko.....	39
13.1. Ustalenia projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przeznaczenie terenu oraz przewidywane zmiany funkcji w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Oddziaływanie na środowisko.....	39
13.2. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczące infrastruktury technicznej oraz zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu.....	42
14. Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.	43
15. Oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze. Przewidywane oddziaływanie.: oddziaływanie znaczące, bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, długoterminowe, średnioterminowe i stałe, chwilowe, pozytywne i negatywne oddziaływanie ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego oraz oddziaływanie na ludzi.....	44
15.1. Różnorodność biologiczna, rośliny, zwierzęta, ludzie.....	45
15.2. Powierzchnia ziemi.....	46
15.3. Klimat akustyczny i aerosanitarny.....	46
15.4. Wody powierzchniowe i podziemne.....	47
15.5. Krajobraz.....	48
15.6. Wartości środowiska kulturowego	48
15.7. Zasoby naturalne.....	49
16. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru. Ocena wpływu planowanego sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu na stwierdzone siedliska przyrodnicze, korytarze ekologiczne, trasy migracji.	49
17. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.....	50

18. Transgraniczne oddziaływanie ustaleń planu.	50
19. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji zapisów planu.....	50
20. Wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.....	50
21. Podsumowanie i wnioski.....	50

Załączniki:

Uzgodnienia zakresu prognozy
Oświadczenie autora prognozy

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W GDAŃSKU**

RDOŚ-Gd-WZP.411.17.1.2021.PK
za dowodem doręczenia

Gdańsk, dnia 05 lutego 2021 r.

Urząd Gminy Starogard Gdański
ul. Sikorskiego 9, 83-200 Starogard Gdański
2021-02-15
3831/2021

UZGODNIENIE

Na podstawie art. 53 oraz art. 57 pkt. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283 ze zm.) w sprawie z wniosku *Wójta Gminy Starogard Gdański* nr PPN.6721.5.2020 z dn. 15.01.2021 r. (wpływ 26.01.2021 r.) - **uzgadnia się** przedłożony zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rokocin z następującymi uwagami:

- w prognozie należy zamieścić załącznik graficzny obrazujący położenie obszaru planu na tle form ochrony przyrody.

Równocześnie tutejszy organ administracji państwowej zwraca uwagę, iż:

1. w prognozie oddziaływania na środowisko muszą być zawarte wszystkie informacje wyszczególnione w art. 51 ust. 2 ww. ustawy;
2. informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 2, powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem (art. 52 ust. 1 ww. ustawy);
3. w prognozie oddziaływania na środowisko należy uwzględnić informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania (art. 52 ust. 2 ww. ustawy).

Niniejsze uzgodnienie stanowi podstawę do sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 51 ust. 1 ww. ustawy oraz art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zm.).

Do kompetencji regionalnego dyrektora ochrony środowiska należy m. in. opiniowanie projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wraz z prognozą oddziaływania na środowisko (art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku...) a także uzgadnianie projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w sytuacjach przewidzianych stosownymi przepisami prawa ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55 ze zm.).

z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Gdańsku

Małgorzata Kistowska
Przewodnicząca Wydziału
Zagospodarowania Przestrzennego

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Starogard Gdański, ul. Sikorskiego 9, 83-200 Starogard Gdański
2. *aa*

**PAŃSTWOWY POWIATOWY
INSPEKTOR SANITARNY
w STAROGARDZIE
GDAŃSKIM**

ZNS.9022.2.2021.EB.1

Urząd Gminy Starogard Gdański
ul. Sikorskiego 9, 83-200 Starogard Gdański
2021-02-10
3634/2021

117855

Starogard Gdański, dnia 09.02.2021 r.

**Wójt Gminy Starogard Gdański
ul. Sikorskiego 9
83-200 Starogard Gdański**

UZGODNIENIE

Na podstawie art. 3 pkt 1, art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 195) oraz art. 53 ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 247), **Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Starogardzie Gdańskim**, po rozpatrzeniu wniosku Wójta Gminy Starogard Gdański, z dnia 15.01.2021 r. (data wpływu 21.01.2021 r.), nr PPN.6721.5.2020 w sprawie uzgodnienia zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rokocin

uzgadnia

bez uwag, przedłożony zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rokocin, sporządzanego na podstawie uchwały nr XXV/264/2020 Rady Gminy Starogard Gdański z dnia 25 kwietnia 2019 r.

UZASADNIENIE

W dniu 21.01.2021 r. do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Starogardzie Gdańskim wpłynął wniosek Wójta Gminy Starogard Gdański w sprawie uzgodnienia zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rokocin. Obszar sporządzanego planu ma powierzchnię około 779,18 ha i obejmuje prawie cały obręb geodezyjny Rokocin (za wyjątkiem dwóch obszarów, dla których prowadzona jest obecnie procedura sporządzania planu miejscowego).

Zaproponowany przez Wójta Gminy Starogard Gdański zakres i stopień szczegółowości informacji w prognozie oddziaływania na środowisko dla ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obejmuje informacje wymagane na podstawie art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 247).

Otrzymują (za potwierdzeniem odbioru):

 Wójt Gminy Starogard Gdański
ul. Sikorskiego 9
83-200 Starogard Gdański

Do wiadomości:

1. aa

**Państwowy Powiatowy
Inspektor Sanitarny
w Starogardzie Gdańskim**
Alicja Cwiklińska

Oświadczenie autora prognozy oddziaływania na środowisko sporządzonej na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi Rokocin.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

oświadczam, że:

spełniam wymagania, o których mowa w art. 74 a ust. 2 ustawy z dnia 03 października 2008 r., o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Gabriela Fiutowska

